

17 June 1992

ΤΕΛΕΜΕΣΟΛΟΓΕΙΟΥ
ΣΧΟΛΗ ΜΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΕΜΠΛΕΚΑ ΧΟΛΗΣΤΙΚΗΣ

Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟΥ
ΝΟΜΟΥ 2601/1998 ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ
ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

Εισηγήτης
Αθανάσιος Κουσιούλας

Στοιχεία:
Καραϊσκά Βασιλική
Χρυσή η Αλληλεγγύη

ΜΕΣΟΛΟΓΕΙΕ 1999

Τ.Ε.Ι. ΜΕΣΟΛΟΓΕΙΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Α.Ο.Α. ΕΙΣΒ. 773

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α

Α Περιφερειακή Ανάπτυξη

1. Έννοια
2. Ιστορική Εξέλιξη
3. Οι 13 Περιφέρειες
4. Αναπτυξιακά Προγράμματα
5. Το θεσμικό πλαίσιο της τοπικής ανάπτυξης
 - 5.1 Η αναγκαιότητα μιας πολιτικής για την τοπική ανάπτυξη
 - 5.2 Το περιφερειακό κράτος νέο πλαίσιο για την τοπική ανάπτυξη
6. Η πολιτική της Τοπικής ανάπτυξης
7. Συμπεράσματα

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β

Β. Ο Νέος Αναπτυξιακός Νόμος 2601/1998

1. Τι είναι ο Νέος Αναπτυξιακός Νόμος και τι επιδιώκει
2. Μεταβολές σε σχέση με τον Α.Ν. 1892/1990
3. Κατηγορίες επιχειρηματικών Δραστηριοτήτων υπαγόμενες στο καθεστώς των ενισχύσεων σύμφωνα με το άρθρο 3 του Ν. 2601/1998
 - 3.1 Επιχειρηματικές δραστηριότητες που ασκούνται στην ημεδαπή
 - 3.2 Επιχειρηματικές δραστηριότητες που ασκούνται στην αλλοδαπή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ

Γ. Η ερμηνεία του Νέου Αναπτυξιακού Νόμου 2601/1998

1. Ενισχύσεις ιδιωτικών επενδύσεων για την οικονομική και περιφερειακή ανάπτυξη της χώρας
 - 1.1 Ο σκοπός και η συμβολή των παρεχομένων ενισχύσεων
 - 1.2 Είδη παρεχόμενων ενισχύσεων
2. Διάκριση των επενδυτικών φορέων – Καθορισμός του είδους ενίσχυσής τους.
3. Διάρθρωση της Επικράτειας
4. Καθορισμός Παρεχόμενων Ενισχύσεων
 - 4.1 Ενισχύσεις που παρέχονται στους νέους και παλαιούς φορείς
 - 4.2 Εξαιρέσεις από τους γενικούς κανόνες παροχής των ενισχύσεων
 - 4.3 Ποσοστά ενίσχυσης για επενδύσεις ή προγράμματα χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού συγκεκριμένων επιχειρήσεων.
5. Προϋποθέσεις περιορισμοί και όροι για τη χορήγηση ενισχύσεων
6. Κριτήρια υπαγωγής στο καθεστώς των ενισχύσεων της επιχορήγησης, επιδότησης τόκων και της επιδότησης χρηματοδοτικής μίσθωσης.
 - 6.1 Κριτήρια υπαγωγής για όλους τους τομείς επιχειρήσεων
 - 6.2 Κριτήρια υπαγωγής για συγκεκριμένους τομείς επιχειρήσεων
7. Αρμοδιότητες και διαδικασίες εφαρμογής των ενισχύσεων

- 7.1 Προϋποθέσεις για την υποβολή αιτήσεων υπαγωγής στο καθεστώς ενίσχυσης
- 7.2 Η αξιολόγηση των αιτήσεων υπαγωγής
- 7.3 Ετήσιος προγραμματισμός του ύψους των εγκρινόμενων επιχορηγήσεων και επιδοτήσεων χρηματοδοτικής μίσθωσης
- 7.4 Γνωμοδοτικές επιτροπές
- 7.5 Παρακολούθηση και Έλεγχος
- 7.6 Διαδικασίες για την ένταξη επενδύσεων στο καθεστώς ενίσχυσης φορολογικής απαλλαγής και επιδότησης τόκων
- 8. Η καταβολή των ενισχύσεων
 - 8.1 Γενικά στοιχεία περι καταβολής ενισχύσεων
 - 8.2 Η καταβολή της επιχορήγησης για τις επενδύσεις και τα επιχειρηματικά σχέδια
 - 8.3 Καταβολή επιδότησης χρηματοδοτικής μίσθωσης
- 9. Ειδικά καθεστάτα
 - 9.1 Ειδικά καθεστάτα ενίσχυσης
 - 9.2 Επιχειρηματικά σχέδια διάσωσης και αναδιάρθρωσης
- 10. Υποχρεώσεις ενισχυόμενων επιχειρήσεων-Κυρώσεις
- 11. Συμπεράσματα

Κεφάλαιο Α

Περιφερειακή Ανάπτυξη

1. ΕΝΝΟΙΑ

Με τον όρο περιφερειακή ανάπτυξη, εννοούμε ένα σύνολο διαδικασιών για την οικονομική, κοινωνική, και πολιτισμική ανάπτυξη όλων των περιφερειών μιας χώρας. Η ανάπτυξη επιτυγχάνεται με την αύξηση της παραγωγικής ικανότητας των περιφερειών και ορισμένες αναδιαρθρώσεις.

Για την έννοια «περιφέρεια», περιοριζόμαστε να αναφέρουμε ότι είναι μια δυναμική γεωγραφική ενότητα, που τα όριά της επηρεάζονται από τις διαχρονικές μεταβολές των κοινών ή συμπληρωματικών χαρακτηριστικών των χωρικών μονάδων από τις οποίες συντίθεται.

Η οικονομική περιφέρεια μπορεί να είναι διαφορετική από τη διοικητική περιφέρεια. Στην εφαρμογή όμως προγραμμάτων οικονομικής ανάπτυξης, αναγκαστικώς, συνδέεται με διοικητική ή διοικητικές περιφέρειες.

2. ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ

Όπως είναι γνωστό η αρχή της περιφερειακής ανάπτυξης τοποθετείται συμβατικός το έτος 1933. Στην Ελλάδα η οργάνωση της περιφερειακής ανάπτυξης άρχισε μετά το Β' παγκόσμιο πόλεμο σε περιορισμένη κλίμακα και είχε

πειραματικό χαρακτήρα. Περιφερειακά Συνέδρια, Ανορθώσεις της χώρας 1949-1950, Έργων Αγροτικής Κινητοποίησης 1952-1953.

Πρώτη σοβαρή προσπάθεια θεωρείται το πρόγραμμα αναπτύξεως Ηπείρου το 1958, το οποίο οδήγησε στη δημιουργία της Υπηρεσίας Περιφερειακής Αναπτύξεως (ΥΠΑ) Ηπείρου. Το 1961 ιδρύθηκε η Υπηρεσία Περιφερειακής αναπτύξεως Πελοποννήσου και η ΥΠΑ Κρήτης. Ακολούθησαν κατά το έτος 1965 Υ.Π.Α. σε ολόκληρο τον Ελληνικό χώρο.

Εν συνεχεία την περίοδο 1967-1974 οι ΥΠΑ, απορροφήθηκαν από τις τότε ιδρυθείσες περιφερειακές Διοικήσεις. Το 1977 οι ΥΠΑ υπήχθησαν εκ νέον στο Υπουργείο Συντονισμού, νυν Εθνικής Οικονομίας όπου και παραμένουν.

Πρέπει να σημειωθεί ότι σε νομοθετικό επίπεδο τα κυριότερα νομοθετήματα για θέματα περιφερειακής ανάπτυξης ψηφίστηκαν και ισχύουν τα τελευταία χρόνια, ενώ σε επιστημονικό επίπεδο συστηματικές προσπάθειες άρχισαν τη δεκαετία του 1960.

Τέλος, πρώτη επιστημονική οργάνωση που ασχολήθηκε με θέματα περιφερειακής ανάπτυξης στην Ελλάδα ήταν η Εταιρεία Ερευνών Επαρχιακής Οικονομίας, που ιδρύθηκε το 1962, με σκοπό να επισημάνει το μέγα πρόβλημα της έντονης ανισόρροπης ανάπτυξης της Ελλάδας και να κινητοποιήσει πνευματικές και υλικές δυνάμεις του Ελληνισμού για να συντελέσουν στην επίλυση προβλημάτων της περιφερειακής ανάπτυξης της χώρας.

3. Οι 13 Περιφέρειες

Για το σχεδιασμό, τον προγραμματισμό και τον συντονισμό της περιφερειακής ανάπτυξης, η χώρα έχει διαιρεθεί στις ακόλουθες δεκατρείς (13) περιφέρειες.

α) Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης με έδρα την Κομοτηνή. Περιλαμβάνει τους Νομούς: Έβρου, Ροδόπης, Ξάνθης, Δράμας, Καβάλας.

β) Κεντρικής Μακεδονίας με έδρα τη Θεσσαλονίκη περιλαμβάνει τους Νομούς: Σερρών, Θεσσαλονίκης, Χαλκιδικής, Κιλκίς, Πέλλας, Ημαθίας, Πιερίας.

γ) Δυτικής Μακεδονίας με έδρα την Κοζάνη και τους Νομούς: Φλώρινας, Κοζάνης, Καστοριάς, Γρεβενών.

δ) Ηπείρου με έδρα τα Ιωάννινα. Περιλαμβάνει τους Νομούς: Ιωαννίνων, Άρτας, Θεσπρωτίας, Πρέβεζας.

ε) Θεσσαλίας με έδρα την Λάρισα. Περιλαμβάνει τους Νομούς: Λάρισας, Μαγνησίας, Τρικάλων, Καρδίτσας.

στ) Ιονίων Νήσων με έδρα την Κέρκυρα. Περιλαμβάνει τους Νομούς: Κέρκυρας, Λευκάδας, Κεφαλληνίας, Ζακύνθου.

ζ) Δυτικής Ελλάδος με έδρα την Πάτρα. Περιλαμβάνει τους Νομούς: Αιτωλοακαρνανίας, Αχαΐας, Ηλείας.

η) Στερεάς Ελλάδος με έδρα την Λαμία και τους Νομούς: Φθιώτιδας, Ευρυτανίας, Φωκίδας, Βοιωτίας, Εύβοιας.

θ) Αττικής με έδρα την Αθήνα και περιλαμβάνει το Νομό Αττικής.

ι) Πελοποννήσου με έδρα την Τρίπολη και τους Νομούς: Κορινθίας, Αργολίδας, Αρκαδίας, Μεσσηνίας, Λακωνίας.

κ) Βορείου Αιγαίου με έδρα την Μυτιλήνη και τους Νομούς: Λέσβου, Χίου, Σάμου.

λ) Νοτίου Αιγαίου με έδρα την Ερμούπολη.
Περιλαμβάνει τους Νομούς: Κυκλάδων, Δωδεκανήσου.

μ) Κρήτης με έδρα το Ηράκλειο και τους Νομούς:
Χανίων, Ρεθύμνης, Ηρακλείου, Λασιθίου.

Σε κάθε μια από τις περιφέρειες αυτές προβλέπεται η λειτουργία ενός Περιφερειακού Συμβουλίου, του οποίου η αρχική σύνθεση έχει ως εξής:

i) Γενικός Γραμματέας της Περιφέρειας, ως πρόεδρος.

ii) Νομάρχες των Νομαρχιών, που περιλαμβάνει η περιφέρεια.

iii) Ένας εκπρόσωπος από κάθε τοπική ένωση Δήμων και Κοινοτήτων που περιλαμβάνει η Περιφέρεια, ο οποίος εκλέγεται μαζί με τον αναπληρωτή του, από τη διοικούσα επιτροπή της Τ.Ε.Δ.Κ.

iv) Ένας εκπρόσωπος της περιφερειακής οργάνωσης των εξής φορέων: των επιμελητηρίων των παραγωγικών τάξεων του Γεωτεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος, του οικονομικού επιμελητηρίου Ελλάδος, του τεχνικού επιμελητηρίου Ελλάδος, της Α.Δ.Ε.Δ.Χ, της Π.Α.Σ.Ε.Γ.Ε.Σ. της Γ.Σ.Ε.Ε.

4. Αναπτυξιακά Προγράμματα

Τα αναπτυξιακά Προγράμματα που προβλέπονται και καταρτίζονται σε επίπεδο περιφέρειας είναι τα εξής:

α) Μεσοχρόνιο περιφερειακό αναπτυξιακό πρόγραμμα.

β) Μεσοχρόνιο περιφερειακό αναπτυξιακό πρόγραμμα της Περιφέρειας στην οποία υπάγεται η ευρύτερη περιοχή Αθηνών.

γ) Ετήσιο περιφερειακό αναπτυξιακό πρόγραμμα.

δ) Ετήσιο περιφερειακό αναπτυξιακό πρόγραμμα της Περιφέρειας στην οποία υπάγεται η ευρύτερη περιοχή των Αθηνών.

Τα παραπάνω προγράμματα, χρηματοδοτούνται από πιστώσεις του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, πιστώσεις Φορέων του Δημοσίου Τομέα κ.α., έπειτα από σχετικές αποφάσεις του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας.

5. Το Θεσμικό Πλαίσιο της Τοπικής Ανάπτυξης

5.1. Η αναγκαιότητα μιας πολιτικής για την τοπική ανάπτυξη.

Από τη δεκαετία του 1960, η Διοίκηση είχε εκδηλώσει το ενδιαφέρον της για την αντιμετώπιση των περιφερειακών ανισοτήτων, κύρια μέσα από τα σχέδια ανάπτυξης.

Έτσι, το πρώτο σχέδιο ανάπτυξης ήταν η εφαρμογή μιας «πολιτικής κινήτρων και προγραμμάτων», που να συνδυάζεται με τις τοπικές επιχειρήσεις, να εξασφαλίζει την καλύτερη χρήση των πόρων και να προωθεί τις τοπικές πρωτοβουλίες.

Το Δεύτερο Σχέδιο Ανάπτυξης δεν περιείχε καινούρια εργαλεία και μέτρα περιφερειακής πολιτικής, αλλά χάραξε τις γραμμές της μακροχρόνιας χωρικής οργάνωσης και πρότεινε την αποκέντρωση του σχεδίου, με μεγαλύτερη Δράση των επαρχιακών και τοπικών αρχών.

Το Τρίτο Σχέδιο Ανάπτυξης, αποτέλεσε συνέχεια των προηγούμενων και εισήγαγε μια αξιοσημείωτη καινοτομία:

Πρότεινε τη συνέχεια της Εθνικής Ισορροπης Ανάπτυξης, μέσα από μια χωροθέτηση των βιομηχανιών, που ενίσχυε ταυτόχρονα και την περιφερειακή ανάπτυξη.

Αξιολογώντας την επίδραση που είχαν στα τελευταία 30 χρόνια τα μέσα και οι ενέργειες που προορίζονται για τη βελτίωση των χρηματικών και βοηθητικών υπηρεσιών των επιχειρήσεων, δεν μπορούμε να πούμε ότι είχαν σημαντική επίδραση στις μικρές επιχειρήσεις και ειδικότερα στα τοπικά συστήματα επιχειρήσεων.

Στη δεκαετία του 1970 με την ίδρυση του Ινστιτούτου Μικρομεσαίων Βιομηχανικών Επιχειρήσεων (IMPI), ανοίγει ένας νέος δρόμος για την αντιμετώπιση των προβλημάτων των μικρών βιομηχανικών επιχειρήσεων, που μπορεί να οδηγήσει σε μια βελτίωση του αγροτικού περιβάλλοντος, που εννοεί τις διαδικασίες της τοπικής ανάπτυξης.

Το IMPI, είναι ένας οργανισμός υποστήριξης, παροχής υπηρεσιών και χρηματοδότησης των μικρών επιχειρήσεων. Παρά το ευρύ πεδίο δράσης που έχει, οι ενέργειές του υπήρξαν περιορισμένες ενώ η χρηματοδοτική στήριξη ήταν μικρή λόγω των περιορισμών που επέβαλαν τα κυβερνητικά κριτήρια όσον αφορά τις δημόσιες επενδύσεις, που ποτέ δεν ήταν ευνοϊκές για τις μικρές επιχειρήσεις.

Τέλος η υπερβολική γραφειοκρατία των θεσμών καθώς και η φυσική και οργανωτική τους αποστολή από την πραγματικότητα πάνω στην οποία ενεργούσαν, περιόρισε την επίδραση των δημοσίων ενεργειών υπέρ των μικρών τοπικών επιχειρήσεων.

5.2. Το Περιφερειακό Κράτος: Νέο πλαίσιο για την τοπική ανάπτυξη.

Με τη δημιουργία του Περιφερειακού Κράτους το 1978 οι περιφέρειες και η Τοπική Αυτοδιοίκηση έχουν αποκτήσει αρμοδιότητες που τις καθιστούν ικανές για τον καθορισμό των διαδικασιών της ανάπτυξης των περιφερειακών και τοπικών κοινοτήτων. Η δημιουργία αυτή δεν είναι ένα τυχαίο γεγονός, αλλά υπακούει σε μια συγκεκριμένη λογική, που προσδιορίζεται από τους παράγοντες που καθόρισαν την διαμόρφωση και εξέλιξη του.

Ο σχηματισμός του Περιφερειακού Κράτους επηρεάζει σημαντικά τη στρατηγική της οικονομικής ανάπτυξης. Κατ' αρχήν δεν επιτρέπει την εφαρμογή μιας πολιτικής για την πολιτική ανάπτυξη που βασίζεται σε μια αντίληψη για το Κράτος σύμφωνα με την οποία οι Εθνικοί σκοποί και στόχοι υπερισχύουν έναντι των περιφερειακών και τοπικών. Αντίθετα επιβάλλει την υιοθέτηση μιας νέας στρατηγικής σε σχέση με την πραγματικότητα που καθορίζεται από το Περιφερειακό Κράτος, όπου η διαχυμένη ανάπτυξη κατέχει σημαντική θέση.

Από την άλλη οι Αυτόνομες Κοινότητες, αποτελούν φορέα για την εφαρμογή της πολιτικής της Περιφερειακής και Τοπικής Ανάπτυξης. Το Σύνταγμα τους παραχωρεί σημαντικές αρμοδιότητες σε θέματα οικονομικά, χωρικά και παροχής υπηρεσιών και τους αναγνωρίζει πρωταγωνιστικό ρόλο στο σχεδιασμό της στρατηγικής της περιφερειακής και τοπικής ανάπτυξης.

Τέλος, οι Αυτόνομες Κοινότητες και οι τοπικές κυβερνήσεις πρέπει να αντιληφθούν ότι η στρατηγική της ενδογενούς τοπικής ανάπτυξης είναι μια βιώσιμη και

κατάλληλη στρατηγική. Παράλληλα, παρατηρείται ότι σε ορισμένες περιπτώσεις, οι περιφερειακοί φορείς, αναπαράγουν μιμητικά τις στρατηγικές και πολιτικές του προτύπου της πολιτικής ανάπτυξης. Για το λόγο αυτό, η αλλαγή συμπεριφοράς των πολιτικών και των νέων θεσμών, αποτελεί αναγκαία συνθήκη για την αποδοχή και εφαρμογή των στρατηγικών της ενδογενούς τοπικής ανάπτυξης.

6. Η Πολιτική της Τοπικής Ανάπτυξης

Η τοπική ανάπτυξη είναι μια διαδικασία ανάπτυξης και διαρθρωτικής αλλαγής. Η τοπική εκβιομηχάνιση δεν είναι από μόνη της ένας σκοπός αλλά ένα εργαλείο του μετασχηματισμού του τοπικού παραγωγικού συστήματος. Οι διαδικασίες της τοπικής ανάπτυξης δεν στηρίζονται μόνο σε ένα διευρυμένο σύνολο οικονομικών παραγόντων, αλλά στην ύπαρξη ενός κατάλληλου κοινωνικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος.

Ο σχεδιασμός της Τοπικής Ανάπτυξης εισάγει ορισμένα χαρακτηριστικά που πρέπει να καθορίζουν τις πολιτικές της τοπικής ανάπτυξης. Τελικοί στόχοι τους είναι ο Μετασχηματισμός του τοπικού παραγωγικού συστήματος, η αύξηση της παραγωγής και η βελτίωση του βασικού επιπέδου του πληθυσμού.

Η επίτευξη αυτών των στόχων και η σειρά προτεραιότητάς τους, παρουσιάζεται με διαφορετική μορφή σε κάθε περίπτωση και εκείνοι που πρέπει να τους προβάλλουν και να τους εξηγήσουν, είναι τα μεγάλα κέντρα αποφάσεων, δημόσια ή ιδιωτικά.

Ωστόσο, η επίτευξή τους και ο λειτουργικός σχεδιασμός τους παρουσιάζει εμπόδια που δεν είναι πάντα εύκολο να ξεπεράσουν. Ο σχεδιασμός ορισμένων πραγματοποιήσιμων σκοπών και το ξεπέρασμα των εμποδίων που αντιμετωπίζουν οι πολιτικές της τοπικής ανάπτυξης, μπορούν να αντιμετωπιστούν μόνο κατά τη διαδικασία της διαμόρφωσης των πολιτικών της τοπικής ανάπτυξης και την εφαρμογή τους.

Αν και οι πολιτικές για την βιομηχανία και την τεχνολογία, για την εκπαίδευση και την απασχόληση, για τα δημόσια έργα και τον τουρισμό, έχουν σχεδιαστεί για το σύνολο της οικονομίας ή για μια περιφέρεια, επηρεάζουν την ανάπτυξη των τοπικών οικονομικών και καθορίζουν τις τοπικές διαδικασίες της ανάπτυξης.

Το πρόβλημα ανακύπτει, όταν αυτές οι πολιτικές έρχονται σε σύγκρουση με τους σκοπούς της τοπικής ανάπτυξης. Οι σκοποί αυτοί δύσκολα επιτυγχάνονται με δεδομένο το συμπληρωματικό χαρακτήρα των πολιτικών της τοπικής ανάπτυξης μέσα στην στρατηγική ανάπτυξη της εθνικής οικονομίας και την περιορισμένη επένδυτική τους ικανότητα. Επομένως, οι τοπικοί δημόσιοι φορείς θα πρέπει να συντονίσουν τις ενέργειες και τα προγράμματά τους με τα αντίστοιχα εθνικά περιφερειακά προγράμματα.

Κατά συνέπεια, τα μέτρα για την τοπική ανάπτυξη θα πρέπει να κατευθύνονται προς την εξάλειψη των δυσκολιών που εμποδίζουν την επέκταση των διαδικασιών της τοπικής ανάπτυξής τους. Ταυτόχρονα η πολιτική της τοπικής ανάπτυξης πρέπει να υλοποιείται μέσα από προγράμματα ειδικά σχεδιασμένα για κάθε μια από τις περιοχές που πρόκειται να εφαρμοσθεί. Τα προγράμματα να είναι λεπτομερώς σχεδιασμένα, περικλύοντας ένα σύνολο μέτρων που έχουν ως

στόχο την επίλυση των ιδιαίτερων προβλημάτων της περιοχής και την ικανοποίηση των αναγκών της.

Η εφαρμογή των μέτρων και σχεδίων απαιτεί σοβαρό συντονισμό και συνεργασία ανάμεσα στους ιδιωτικούς φορείς και στις αρχές που δέχονται τις επιπτώσεις του προγράμματος. Αυτή η λειτουργία θα πρέπει να καλύπτεται από το φορέα ανάπτυξης και τότε μετατρέπεται σε έναν από τους ακρογωνιαίους λίθους της συνολικής στρατηγικής για την τοπική ανάπτυξη.

7. Συμπεράσματα

Από τα στοιχεία που έχουμε ήδη παραθέσει για το θεσμό της περιφέρειας, στα πλαίσια της αποκεντρωμένης περιφερειακής διοίκησης, είναι δυνατόν να διατυπωθούν τα ακόλουθα συμπεράσματα για το μέλλον του θεσμού στη χώρα μας.

Στην Ελλάδα, η Περιφέρεια δεν αποτελεί βαθμό Τοπικής Αυτοδιοίκησης, αλλά «βαθμό στη βάση της περιφερειακής αποκέντρωσης του κρατικού, δημοσίου τομέα και της ολοκλήρωσης ως διαδικασία του δημοκρατικού προγραμματισμού»

Η περιφέρεια είναι η βαθμίδα για τον εκσυγχρονισμό της Δημόσιας Διοίκησης, είναι ο κύριος χώρος της κρατικής αποκεντρωμένης διοίκησης είναι ταυτόχρονα χώρος συνάντησης με την τοπική αυτοδιοίκηση, με κύριο πεδίο δράσης τον αναπτυξιακό σχεδιασμό και τον κοινωνικό έλεγχο του κράτους, μέσα από περιφερειακά συμβούλια, όπου κυριαρχούν οι εκπρόσωποι της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Οι Οικονομικοί πόροι των Περιφερειών προέρχονται μόνο από τον κρατικό προϋπολογισμό. Η νομοθεσία περιφερειακής ανάπτυξης και ενίσχυσης των ιδιωτικών επενδύσεων, σχεδιάζεται από την Κυβέρνηση, είναι ενιαία, εφαρμόζεται από Υπηρεσία του Κράτους και η συμμετοχή στις σχετικές διαδικασίες του εκπροσώπου της περιφέρειας, είναι τυπική. Αυτό δεν είναι τυχαίο και αποδίδεται στην έλλειψη διάθεσης από την πλευρά της κεντρικής Διοίκησης να εκχωρήσει αρμοδιότητες αυτής της υφής και αυτού του είδους, στις περιφέρειες και στους εκπροσώπους τους.

Με βάση τα παρατεθέντα στοιχεία, είναι ευχερής η διαπίστωση ότι ο θεσμός της περιφέρειας έχει σχεδιασθεί στη χώρα μας με μικρό εύρος και βελινεκές. Η άποψη αυτή επιδέχεται διάφορες ερμηνείες: έλλειψη στελεχών για την στελέχωση Περιφερειακών Υπηρεσιών, έλλειψη οικονομικών πόρων για την κάλυψη των δαπανών πραγμάτωσης ευρύτερων αποκεντρωτικών πρωτοβουλιών, αλλά και έλλειψη διάθεσης της κεντρικής διοίκησης να αποχωρισθεί ουσιαστικές αρμοδιότητες για θέματα Περιφέρειας.

Επομένως, οι ανάγκες για ένα σύστημα Περιφερειών είναι μάλλον επιτακτικές για πολλούς λόγους όπως π.χ. ορθολογικών προγραμμάτων ανάπτυξης, προσέλκυσης, ιδιωτικών επενδύσεων, κινητοποίησης τοπικών παραγόντων, αξιοποίησης τοπικών πόρων κλπ. Το μόνο που απομένει είναι η λεπτομερής εξέταση και εφαρμογή του εκάστοτε αναπτυξιακού νόμου, έτσι ώστε να συντελέσει στην ανάπτυξη της περιφέρειας όσο το δυνατόν καλύτερα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β

Ο Νέος Αναπτυξιακός Νόμος 2601/1998

1. Τί είναι Αναπτυξιακός Νόμος και τί επιδιώκει.

Ο Αναπτυξιακός Νόμος της κάθε χώρας δείχνει τη Στρατηγική Ανάπτυξης που έχει διαμορφώσει η πολιτική ηγεσία και στην οποία προσπαθεί να ωθήσει τις επιχειρήσεις του Δημόσιου και ιδιωτικού τομέα.

Ο Νόμος 2601/1998 είναι ο νέος αναπτυξιακός νόμος στη χώρα μας, μέσω του οποίου δραστηριοποιούνται τα προγράμματα Αναπτυξιακής πολιτικής που αποτελεί και έναν από τους κύριους στόχους της πολιτείας.

Είναι ο βασικός νόμος, μέσα από τον οποίο αναπτύσσεται αλλά και πραγματοποιείται ο Στρατηγικός Σχεδιασμός των επενδύσεων της χώρας στις μέρες μας.

Η πολιτεία μέσω του Νόμου 2601/1998, επιδιώκει να δημιουργήσει τις συνθήκες ώστε εργαζόμενοι και επιχειρήσεις να αναπτύξουν νέες πρωτοβουλίες μέσα στα πλαίσια της Νέας Βιομηχανικής Στρατηγικής στη χώρα μας, ώστε η κοινή προσπάθεια του Δημοσίου και του Ιδιωτικού τομέα, να είναι όσο πιο αποτελεσματική γίνεται.

Βασικοί άξονες της Νέας Στρατηγικής είναι ο εκσυγχρονισμός και η αναβάθμιση των βιομηχανικών υποδομών με έμφαση στην ποιότητα των προϊόντων, η ενίσχυση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, η προώθηση νέων επενδύσεων και

τέλος η προώθηση της διεθνούς ανταγωνιστικότητας της βιομηχανίας μας.

Ειδικότερα με το νέο νόμο, επιδιώκεται η διατήρηση ενός πλαισίου ελκυστικών κινήτρων για την πραγματοποίηση παραγωγικών επενδύσεων κυρίως στη μεταποίηση και στον τουρισμό. Παράλληλα, επιδιώκεται η καλύτερη διασύνδεση των παρεχόμενων κινήτρων με τη δημιουργία νέων θέσεων απασχόλησης.

2. Μεταβολές σε σχέση με τον Αναπτυξιακό Νόμο 1892/1990

Οι κυριότερες μεταβολές που επέρχονται με βάση το καθεστώς που ισχύει, βάση του ισχύοντος Αναπτυξιακού Νόμου 1892/1990, είναι οι ακόλουθες:

- Η αντικατάσταση της επιχορήγησης κεφαλαίου με ελκυστικά κίνητρα επιδότησης επιτοκίου και φορολογικές απαλλαγές για επιχειρήσεις που πραγματοποιούν επενδύσεις εκσυγχρονισμού και επέκτασης. Διατήρηση της επιχορήγησης κεφαλαίου για νέες επιχειρήσεις και για ειδικές μορφές επενδύσεων.
- Η μείωση της μέγιστης δωρεάν επιχορήγησης σε ποσοστό 40% και η αντίστοιχη αύξηση της ελάχιστης ίδιας συμμετοχής του επενδυτή, επίσης στο 40%. Η κλιμάκωση της μέγιστης δωρεάν επιχορήγησης στις υπόλοιπες ζώνες σε 30% και 15% του κόστους της επένδυσης και ελάχιστη ίδια συμμετοχή στο 40%.
- Ορίστηκε η Γ' Ζώνη η οποία περιλαμβάνει περιοχές με έντονα προβλήματα απασχόλησης που ορίζονται ανά διετία, τουλάχιστον κατά μια ποσοστιαία μονάδα ανώτερης του μέσου όρου της χώρας κατά την τελευταία τετραετία ή και τη μείωση του ενεργού πληθυσμού.

- Περιορίστηκαν οι ενισχύσεις για τη δημιουργία νέων ξενοδοχειακών μονάδων και στράφηκαν οι πόροι σε επενδύσεις που βελτιώνουν την ποιότητα και διαφοροποιούν το τουριστικό προϊόν.
- Επιχορήγηση για νέα μόνιμη θέση εργασίας 15.000.000 ελεγχόμενη για μια πενταετία από την ολοκλήρωση της επένδυσης.
- Η έμφαση στον εκσυγχρονισμό και την τόνωση της διεθνούς ανταγωνιστικότητας των μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Η επιχορήγηση με νέες θέσεις απασχόλησης κατευθύνει σε μεγαλύτερο βαθμό τα κίνητρα προς ενίσχυση των μικρομεσαίων.
- Η προκήρυξη για την επίτευξη συγκεκριμένων κλαδικών ή περιφερειακών στόχων.
- Η παροχή ενισχύσεων για ολοκληρωμένα επιχειρησιακά σχέδια διάσωσης και αναδιάρθρωσης βιώσιμων επιχειρήσεων του μεταποιητικού και μεταλλευτικού τομέα που βρίσκονται σε ιδιαίτερα δυσμενή πορεία.
- Απλοποιήθηκε η παρακολούθηση σχεδίων παλαιών επιχειρήσεων, η οποία στηρίζεται στην τραπεζική αξιολόγηση για χορήγηση επενδυτικού δανείου και στην ελεγκτική διαδικασία της αρμόδιας ΔΟΥ.
- Καθιερώθηκε νέο σύστημα υποβολής και αξιολόγησης των αιτήσεων που προβλέπει συνεχή ροή των επενδυτικών προγραμμάτων και τη συντόμευση της ολοκλήρωσης των διαδικασιών έγκρισης των επενδύσεων έναντι έξι μηνών στο προϊσχύον σύστημα. Εισάγεται η διαδικασία της βαθμολόγησης βάση σαφών κριτηρίων προτεραιότητας όλων των επενδυτικών σχεδίων.

3. Κατηγορίες Επιχειρηματικών Δραστηριοτήτων
υπαγόμενες στο καθεστώς των ενισχύσεων σύμφωνα με το
άρθρο 3 του Νόμου 2601/1998.

**3.1. Επιχειρηματικές δραστηριότητες που ασκούνται στην
ημεδαπή.**

α) Μεταποιητικές επιχειρήσεις π.χ. κατασκευή ειδών
ένδυσης, κατεργασία και βαφή γουναρικών, ανακύκλωση
κατασκευή επίπλων, αυτοκινήτων.

β) Επιχειρήσεις που παράγουν ενέργεια σε μορφή θερμού
νερού, ατμού ή παράγουν καύσιμα από βιόμαζα, επιχειρήσεις
συμπαραγωγής ηλεκτρισμού και θερμότητας, επιχειρήσεις
παραγωγής βιόμαζας από φυτά.

γ) Επιχειρήσεις εφαρμοσμένης βιομηχανικής,
ενεργειακής μεταλλευτικής γεωργικής, κτηνοτροφικής, δασικής
και ιχθυοκαλλιεργητικής έρευνας.

Επίσης επιχειρήσεις ανάπτυξης τεχνολογικών και
βιομηχανικών σχεδίων.

δ) Επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών εξαιρετικά
προηγμένης τεχνολογίας, εφόσον ανήκουν στους τομείς
πληροφορικής, τουρισμού, έρευνας καθώς και τεχνολογικής
υποστήριξης βιοτεχνικών και βιομηχανικών δραστηριοτήτων.

ε) Επιχειρήσεις ανάπτυξης λογισμικού.

στ) Επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών ποιότητας.

ζ) Μεταλλευτικές επιχειρήσεις.

η) Επιχειρήσεις εξόρυξης, επεξεργασίας και αξιοποίησης
βιομηχανικών ορυκτών, επιχειρήσεις λατόμευσης μαρμάρων.

θ) Οι γεωργικές επιχειρήσεις θερμοκηπιακού τύπου, οι κτηνοτροφικές επιχειρήσεις εσταβλισμένου ή ημιεσταβλισμένου τύπου, οι εΑ

ι) Οι γεωργικές επιχειρήσεις θερμοκηπιακού τύπου, οι κτηνοτροφικές επιχειρήσεις εσταβλισμένου ή ημιεσταβλισμένου τύπου, οι εΑ

κ) Οι γεωργικές επιχειρήσεις θερμοκηπιακού τύπου, οι κτηνοτροφικές επιχειρήσεις εσταβλισμένου ή ημιεσταβλισμένου τύπου, οι εΑ

λ) Οι γεωργικές επιχειρήσεις θερμοκηπιακού τύπου, οι κτηνοτροφικές επιχειρήσεις εσταβλισμένου ή ημιεσταβλισμένου τύπου, επιχειρήσεις Ο.Τ.Α. ή Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης ή συνεταιρισμοί που πραγματοποιούν επενδύσεις για την ανέγερση και εκμετάλλευση βιοτεχνικών κέντρων και κτιρίων στις ειδικές βιοτεχνικές και βιομηχανικές ζώνες, καθώς και χώρων κοινωνικών και πολιτισμικών λειτουργιών, κεντρικών αγορών και σφαγείων.

Επίσης επενδύσεις των ως άνω φορέων για τη μετασκευή και διαμόρφωση παλαιών βιομηχανοστασίων και λοιπών εγκαταστάσεων κεντρικών αγορών και σφαγείων.

μ) Επιχειρήσεις εκμετάλλευσης δημόσιας χρήσεως σταθμών αυτοκινήτων χωρητικότητας τουλάχιστον ογδόντα θέσεων, μόνο για την ίδρυση των σταθμών αυτών.

ν) Επιχειρήσεις υγρών καυσίμων και υγραερίων, εφόσον πραγματοποιούν επενδύσεις για τη δημιουργία εγκαταστάσεων αποθήκευσης ή για την προμήθεια εξοπλισμού μεταφοράς υγρών καυσίμων και υγραερίων σε νησιά.

ξ) Επιχειρήσεις εκμετάλλευσης μέσω μεταφοράς ανθρώπων και εμπορευμάτων σε απομονωμένες, δυσπρόσιτες και απομακρισμένες από το κεντρικό κορμό της χώρας, περιοχές

που ορίζονται με απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Εμπορικής Ναυτιλίας.

ο) Κέντρα κοινής επιχειρηματικής δράσης που μπορούν να ιδρύονται από τρεις τουλάχιστον επιχειρήσεις του μεταποιητικού τομέα, που απασχολούν η κάθε μια μέχρι 120 εργαζόμενους και από μια τουλάχιστον εμπορική επιχείρηση ή επιχείρηση του τομέα μεταφορών ή λοιπών υπηρεσιών.

π) Εταιρείες Διεθνούς Εμπορίου που ιδρύονται ή λειτουργούν ως Ανώνυμες Εταιρίες με αποκλειστικό σκοπό τη διενέργεια οικονομικών-εμπορικών δραστηριοτήτων διεθνούς εμπορίου και το μετοχικό τους κεφάλαιο, ανέρχεται στο ποσό των τριακοσίων εκατομμυρίων δρχ. Τουλάχιστον ολοσχερώς καταβεβλημένο.

ρ) Εμπορικές επιχειρήσεις με αντικείμενο εργασιών την αγορά και πώληση υλικών αγαθών.

σ) Κέντρα αποθεραπείας και αποκατάστασης, όπως αυτά καθορίζονται με το άρθρο 10 του Ν. 2072/1992 και επιχειρήσεις με αντικείμενο την παροχή στέγης αυτόνομης διαβίωσης σε άτομα με ειδικές ανάγκες σύμφωνα με το άρθρο 30 του παρόντος νόμου.

τ) Τουριστικές επιχειρήσεις στις οποίες δραστηριότητά τους είναι η ίδρυση ή επέκταση ξενοδοχειακών μονάδων Β' τάξης. Ο εκσυγχρονισμός ολοκληρωμένης μορφής λειτουργουσών ξενοδοχειακών μονάδων Γ' τάξης, κατώτερων της Γ' τάξης σε κτίρια διατηρητέα ή παραδοσιακά εφόσον αναβαμίζονται με τον εκσυγχρονισμό τους σε Γ' τάξης, ακόμη μετατροπή αυτών σε ξενοδοχειακές μονάδες Γ' τάξης και τουριστικών οργανωμένων κατασκηνώσεων, τουλάχιστον Γ' τάξης. Άλλη δραστηριότητά τους είναι η ίδρυση, επέκταση, εκσυγχρονισμός συνεδριακών κέντρων, χιονοδρομικών κέντρων,

αξιοποίησης ιαματικών πηγών, σκαφών αναψυχής, γηπέδων γκόλφ, κέντρων θαλασσοθεραπείας, τουρισμού υγείας, προπονητικού-αθλητικού τουρισμού που δημιουργούνται από εταιρείες που εκμεταλλεύονται και λειτουργούν ξενοδοχειακές μονάδες.

υ) Ιερές μονές για την ανέγερση και εκσυγχρονισμό ξενώνων ή για τη μετατροπή κτιρίων τους σε ξενώνα και σε χώρους κοινωνικών και πολιτιστικών λειτουργιών.

φ) Τεχνικές εταιρίες μόνο για τον εκσυγχρονισμό τους, μέσω αντικατάστασης των μηχανημάτων τους και του λοιπού εξοπλισμού τους, πλην των μεταφορικών μέσων υλικών και προσωπικού.

χ) Επιχειρήσεις που στεγάζονται σε παραδοσιακά ή διατηρητέα λιθόκτιστα κτίρια ή κτιριακά βιομηχανικά συγκροτήματα. Και οι οποίες παράγουν ή τυποποιούν παραδοσιακά προϊόντα ή προϊόντα προστατευόμενης ονομασίας προέλευσης (Π.Ο.Π).

3.2. Επιχειρηματικές δραστηριότητες που ασκούνται στην αλλοδαπή.

α) Μεταποιητικές επιχειρήσεις όλων των κλάδων, μόνο για ίδρυση παραγωγικών μονάδων. Εξαιρούνται της ενίσχυσης ορισμένοι κλάδοι ή υποκλάδοι της μεταποίησης.

β) Οι γεωργικές επιχειρήσεις θερμοκηπιακού τύπου, οι κτηνοτροφικές επιχειρήσεις εσταβλισμένου ή ημιεσταβλισμένου τύπου και οι αλιευτικές επιχειρήσεις σύγχρονης τεχνολογίας.

Στην συνέχεια παραθέτουμε δύο πίνακες που αφορούν τον καθορισμό παρεχομένων, ενισχύσεων του Ν. 2601/1998 ανά

την επικράτεια. Ο πρώτος αφορά τους γενικούς κανόνες παροχής ενισχύσεων, ο δεύτερος αναφέρεται στις κατηγορίες ενισχυόμενων δαπανών κατά παρέκλιση των γενικών κανόνων παροχής ενισχύσεων.

ΠΙΝΑΚΑΣ Καθορισμού Παρεχόμενων Ενισχύσεων του Ν.2601/1998 ανά την Επικράτεια
(αφορά τους γενικούς κανόνες παραχής ενισχύσεων)

Περιοχές κινήτρων Επικράτειας	Νέοι φορείς					Παλιοί φορείς	
	1η κατηγορία ενισχύσεων			2η κατηγορία ενισχύσεων		κατηγορία ενισχύσεων	
	Ποσοστό επιχορήγησης επί ενισχυόμενης δαπάνης	Ποσοστό επιδότησης των τόκων των επενδυτικών δανείων της ενισχυόμενης επένδυσης	Ποσοστό της επιδότησης χρηματοδοτικής μίσθωσης, υπολογιζόμενο επί της αξίας κτήσης από την εταιρεία χρηματοδοτικής μίσθωσης ενισχυόμενου εξοπλισμού	Ποσοστό φορολογικής απαλλαγής (αφορολόγητο αποθεματικό) επί της αξίας ενισχυόμενης επένδυσης ή και επί του συνολικού μισθώματος της χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού	Ποσοστό επιδότησης των τόκων των επενδυτικών δανείων της ενισχυόμενης επένδυσης	Ποσοστό φορολογικής απαλλαγής (αφορολόγητο αποθεματικό) επί της αξίας ενισχυόμενης επένδυσης ή και επί του συνολικού μισθώματος της χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού	Ποσοστό επιδότησης των τόκων των επενδυτικών δανείων της ενισχυόμενης επένδυσης
Α' Περιοχή Περιλαμβάνει τους Νομούς Αττικής και Θεσσαλονίκης, πλην των τμημάτων τους που εντάσσονται στις λοιπές περιοχές.	(*)	(*)	(*)	(*)	(*)	(**)	(**)
Β' Περιοχή Περιλαμβάνει τη ΒΙ.ΠΕ. Ε.Τ.Β.Α., την επαρχία Λαγκαδά και το τμήμα δυτικά του ποταμού Αξιού του Νομού Θεσσαλονίκης, την επαρχία Τροιζηνίας του Νομού Αττικής, καθώς και τις Περιφέρειες, τους Νομούς ή τα τμήματα των Νομών της Επικράτειας που δεν εντάσσονται στις Περιοχές Δ', Γ' και Α'.	15%	15%	15%	40%	15%	40%	15%
Γ' Περιοχή Περιλαμβάνει Περιφέρειες ή Νομούς της Επικράτειας, που εμφανίζουν έντονα προβλήματα ανεργίας ή και μείωσης του ενεργού πληθυσμού, πλην των Νομών Αττικής και Θεσσαλονίκης και των Νομών ή τμημάτων τους που περιλαμβάνονται στη Δ' Περιοχή, καθώς και τη Ζώνη Λουριωτικής του Νομού Αττικής.	30%	30%	30%	70%	30%	70%	30%
Δ' Περιοχή Περιλαμβάνει τους Νομούς Ξάνθης, Ροδόπης και Έβρου, τις ΒΙ.ΠΕ. Ε.Τ.Β.Α της Περιφέρειας Ηπείρου, τα νησιά της Ελληνικής Επικράτειας, με πληθυσμό μέχρι 3.100 κατοίκους, σύμφωνα με την απογραφή του 1991, τα νησιά της Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου, τη νήσο Θάσο, το Νομό Δωδεκανήσου, πλην της περιοχής που καθορίζεται από την Υπουργική Απόφαση του γενικού πολεοδομικού σχεδίου της πόλης της Ρόδου και την ποσομοδία Ζώνη του ηπειρωτικού τμήματος της χώρας, σε απόσταση 20 χλμ. από τα σύνορα, στην οποία εντάσσονται και οι Δήμοι ή οι Κοινότητες, των οποίων τα διοικητικά όρια τέμνονται από τη ζώνη αυτή.	40%	40%	40%	100%	40%	100%	40%
<p>(*) Για την Περιοχή Α' και με την επιφύλαξη της παρ. 3 του άρθρου 5 του Ν.2601/1998, δεν παρέχεται στους νέους φορείς επιχορήγηση, επιδότηση τόκων και επιδότηση χρηματοδοτικής μίσθωσης, ούτε επιδότηση τόκων και φορολογική απαλλαγή.</p> <p>(**) Για την Περιοχή Α' και με την επιφύλαξη της παρ. 3 του άρθρου 5 του Ν.2601/1998, δεν παρέχεται στους παλιούς φορείς επιδότηση τόκων και φορολογική απαλλαγή.</p> <p>Επισημάνσεις:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Στους νέους φορείς και με την επιφύλαξη της παρ. 3 του άρθρου 5 της παρ. 2 του άρθρου 6, καθώς και της παρ. (α) της παρ. 10 του άρθρου 6 του Ν.2601/1998, οι ενισχύσεις που παρέχονται, ενολοκτικώς, είναι: <ol style="list-style-type: none"> α) Επιχορήγηση των ενισχυόμενων δαπανών και επιδότηση των τόκων των μεσομακροπρόθεσμων επενδυτικών δανείων και φορολογική απαλλαγή επί της αξίας των ενισχυόμενων δαπανών και της αξίας του συνολικού μηχανολογικού και λοιπού εξοπλισμού, του οποίου αποστέλλεται η χρήση με χρηματοδοτική μίσθωση από την 15η Απριλίου 1998. β) Επιδότηση των τόκων των μεσομακροπρόθεσμων επενδυτικών δανείων και φορολογική απαλλαγή επί της αξίας των ενισχυόμενων δαπανών και της αξίας του συνολικού μηχανολογικού και λοιπού εξοπλισμού, του οποίου αποστέλλεται η χρήση με χρηματοδοτική μίσθωση από την 15η Απριλίου 1998. 2. Στους παλιούς φορείς και με την επιφύλαξη της παρ. 3 του άρθρου 5 του Ν.2601/1998, παρέχονται οι ενισχύσεις της επιδότησης τόκων των μεσομακροπρόθεσμων, τετραετών τουλάχιστον διάρκειας, επενδυτικών δανείων και φορολογική απαλλαγή επί της αξίας των ενισχυόμενων δαπανών που πραγματοποιούνται από την 15.4.1998 (ένσχυση ισχύος του Ν.2601/1998) ή και επί του συνολικού μισθώματος της χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού, του οποίου η χρήση αποστέλλεται από την 15η Απριλίου 1998. 3. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Ανάπτυξης και Εργασίας, που εκδίδεται κάθε δύο (2) έτη και δεν μπορεί να τροποποιηθεί μέσα στο χρονικό αυτό διάστημα, προορίζονται Περιφέρειες ή Νομοί της χώρας που περιλαμβάνονται στη Γ' Περιοχή, όπου: <ol style="list-style-type: none"> α) Ο μέσος όρος της ανεργίας, βάσει των εκάστοτε δημοτικών στατιστικών στοιχείων της Ε.Σ.Υ.Ε. για το χρονικό διάστημα της προηγούμενης τετραετίας, υπερβίνει κατά μία τουλάχιστον ποσοστιαία μονάδα, το μέσο όρο της ανεργίας σε όλη τη χώρα για την περίοδο αυτή. β) Εμφανίζει μείωση ο ενεργός πληθυσμός της χώρας. 							

ΠΙΝΑΚΑΣ

Καθορισμού παρεχόμενων ενισχύσεων του Ν.2601/1998, ανά κατηγορία ενισχυόμενων δαπανών για όλη την Επικράτεια, κατά παρέκκλιση των γενικών κανόνων παροχής ενισχύσεων

Είδη ενισχυόμενων δαπανών	Κατηγορίες επιχειρηματικών δραστηριοτήτων που τις πραγματοποιούν	1η Κατηγορία ενισχύσεων				2η Κατηγορία ενισχύσεων		Διάταξη του νόμου που καθορίζει τις κατά παρέκκλιση των γενικών κανόνων παρεχόμενες ενισχύσεις (παρ. 3 του άρθρου 5)
		Περιοχή Επικράτειας	Ποσοστό επιδότησης	Ποσοστό επιδότησης τόκων	Ποσοστό επιδότησης χρηματοοικονομικής μίσθωσης	Ποσοστό φορολογικής απαλλαγής	Ποσοστό επιδότησης τόκων	
1. Ίδρυση ή επέκταση ξενοδοχειακών μονάδων.	• Τουριστικές επιχειρήσεις.	Β' Γ Δ'	---- 15% 25%	---- 15% 25%	---- 15% 25%	---- 40% 60%	---- 15% 25%	περ. (α)
2. Εκσυγχρονισμός ολοκληρωμένης μορφής ξενοδοχειακών μονάδων και τουριστικών οργανωμένων κατασκήνωσεων (camping).	• Τουριστικές επιχειρήσεις.	Α', Β', Γ, Δ'	25%	25%	25%	60%	25%	περ. (β)
3. Μετατροπή παραδοσιακών ή διατηρητέων κτιρίων σε ξενοδοχειακές μονάδες.	• Τουριστικές επιχειρήσεις.	Α', Β', Γ, Δ'	40%	40%	40%	100%	40%	περ. (γ)
4. Συνεδριακά κέντρα, χιονοδρομικά κέντρα, αξιολογία ισμοτικών ηηγών, λιμένες σκαφών αναψυχής (μορίνες), κέντρα θαλασσοθεραπείας, κέντρα τουρισμού υγείας και κέντρα προπονητικού - αθλητικού τουρισμού.	• Τουριστικές επιχειρήσεις.	Α', Β', Γ, Δ'	35%	35%	35%	70%	35%	υποπερ. (1) της περ. (δ)
5. Αυτοτελή συνεδριακά κέντρα, τα οποία δημιουργούνται εκτός ξενοδοχειακών εγκαταστάσεων, καθώς και γήπεδα γκολφ.	• Τουριστικές επιχειρήσεις.	Α', Β', Γ, Δ'	40%	40%	40%	100%	40%	υποπερ. (2) της περ. (δ)
6. Επενδύσεις ή/και προγράμματα χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού.	• Μεταποιητικές επιχειρήσεις για την παραγωγή προϊόντων-εξαιρετικά προηγμένης τεχνολογίας ή νέων προϊόντων. • Επιχειρήσεις (εργαστήρια) εφαρμοσμένης βιομηχανικής, ενεργειακής, μεταλλευτικής, γεωργικής, δασικής, κτηνοτροφικής	Α' Β' Γ Δ'	25% 30% 40% 40%	25% 30% 40% 40%	25% 30% 40% 40%	60% 70% 100% 100%	25% 30% 40% 40%	υποπερ. (1) της περ. (ε)

	<p>κής, ιχθυοκαλλιεργητικής έρευνας και επιχειρήσεις τεχνολογιών και βιομηχανικών σχεδίων.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Επιχειρήσεις παραχής υπηρεσιών εξαιρετικά προηγμένης τεχνολογίας. • Επιχειρήσεις ανάπτυξης λογισμικού. 							
<p>7. Επενδύσεις ή/και προγράμματα χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού στην προστασία του περιβάλλοντος, στον περιορισμό της ρύπανσης του εδάφους, του υπεδάφους, των υδάτων και της ατμόσφαιρας, στην αποκατάσταση του φυσικού περιβάλλοντος και στην ανακύκλωση του ύδατος.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Μεταποιητικές επιχειρήσεις. • Επιχειρήσεις παραγωγής ενέργειας και παραγωγής ηλεκτρισμού. • Μεταλλευτικές επιχειρήσεις. • Επιχειρήσεις βιομηχανικών ορυκτών και επιχειρήσεις λατόμησης μαρμάρων. • Γεωργικές, κτηνοτροφικές και αλιευτικές επιχειρήσεις. • Επιχειρήσεις Ο.Τ.Α. ή Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης. • Επιχειρήσεις υγρών καυσίμων και υγραερίων. • Τουριστικές επιχειρήσεις. 	<p>A' B' Γ Δ'</p>	<p>25% 30% 40% 40%</p>	<p>25% 30% 40% 40%</p>	<p>25% 30% 40% 40%</p>	<p>60% 70% 100% 100%</p>	<p>25% 30% 40% 40%</p>	<p>υποπερ. (1) της περ. (ε)</p>
<p>8. Επενδύσεις ή/και προγράμματα χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού στην αξιοποίηση ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, στην υποκατάσταση υγρών καυσίμων ή ηλεκτρικής ενέργειας με αέρια καύσιμα, επεξεργασμένα απορριπτόμενα υλικά από εγχώριες βιομηχανίες, στην ανάκτηση απορριπτόμενης θερμότητας και στην εξοικονόμηση ενέργειας.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Μεταποιητικές επιχειρήσεις. • Επιχειρήσεις παραγωγής ενέργειας σε μορφή θερμού νερού, ατμού ή παραγωγής στερεών καυσίμων από βιομάζα. • Γεωργικές, κτηνοτροφικές και αλιευτικές επιχειρήσεις σύγχρονης τεχνολογίας. • Μεταλλευτικές επιχειρήσεις εξόρυξης, επεξεργασίας και εν γένει αξιοποίησης βιομηχανικών ορυκτών. • Επιχειρήσεις που για ίδιο λογαριασμό ή για λογαριασμό τρίτων τυποποιούν, συσκευάζουν ή και συντηρούν προϊόντα του πρωτογενή τομέα. • Εταιρίες διεθνούς εμπορίου. • Τουριστικές επιχειρήσεις. 	<p>A' B' Γ Δ'</p>	<p>25% 30% 40% 40%</p>	<p>25% 30% 40% 40%</p>	<p>25% 30% 40% 40%</p>	<p>60% 70% 100% 100%</p>	<p>25% 30% 40% 40%</p>	<p>υποπερ. (1) της περ. (ε)</p>

	<ul style="list-style-type: none"> • Επιχειρήσεις των Ο.Τ.Α. ή της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης ή συνεταιρισμούς. 							
<p>Β. Επενδύσεις ή/και προγράμματα χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού στην ίδρυση, επέκταση και εκσυγχρονισμό εγκαταστάσεων εφαρμοσμένης βιομηχανικής ή ενεργειακής ή μεταλλευτικής ή γεωργικής ή κτηνοτροφικής ή ιχθυοκαλλιεργητικής έρευνας.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Μεταποιητικές επιχειρήσεις. • Επιχειρήσεις παραγωγής ενέργειας και παραγωγής ηλεκτρισμού. • Επιχειρήσεις βιομηχανικών ορυκτών και επιχειρήσεις λατόμησης. • Μεταλλευτικές επιχειρήσεις. • Γεωργικές, δοσικές, κτηνοτροφικές και αλιευτικές επιχειρήσεις σύγχρονης τεχνολογίας. 	<p>A' B' Γ Δ'</p>	<p>25% 30% 40% 40%</p>	<p>25% 30% 40% 40%</p>	<p>25% 30% 40% 40%</p>	<p>60% 70% 100% 100%</p>	<p>25% 30% 40% 40%</p>	<p>υποπερ. (1) της περ. (ε)</p>
<p>10. Επενδύσεις ή/και προγράμματα χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού για παραγωγή ηλεκτρισμού από ήπιες μορφές ενέργειας και ειδικότερα από την αιολική, την υδροηλεκτρική και τη γεωθερμική, καθώς επίσης και επενδύσεις ή και προγράμματα ηλεκτρικής ενέργειας και θερμότητας.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Επιχειρήσεις παραγωγής ενέργειας από ήπιες μορφές ενέργειας και ειδικότερα την αιολική, την υδροηλεκτρική και τη γεωθερμική. • Μεταποιητικές επιχειρήσεις. • Γεωργικές και αλιευτικές επιχειρήσεις σύγχρονης τεχνολογίας. • Μεταλλευτικές επιχειρήσεις εξόρυξης, επεξεργασίας και εν γένει αξιοποίησης βιομηχανικών ορυκτών. • Επιχειρήσεις που για ίδιο λογαριασμό ή για λογαριασμό τρίτων τυποποιούν, συσκευάζουν ή και συντηρούν ηρωτόντα του πρωτογενή τομέα. • Εταιρίες διεθνούς εμπορίου. • Τουριστικές επιχειρήσεις. • Επιχειρήσεις των Ο.Τ.Α. ή της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης ή συνεταιρισμούς. 	<p>A', B', Γ, Δ'</p>	<p>40%</p>	<p>40%</p>	<p>40%</p>	<p>100%</p>	<p>40%</p>	<p>υποπερ. (2) της περ. (ε)</p>
<p>11. Επενδύσεις και λοιπές δαπάνες των μεταποιητικών επιχειρήσεων που αφορούν σε μελέτες, εξοπλισμό, εγκατάσταση και</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Μεταποιητικές επιχειρήσεις (νέοι ή παλαιοί φορείς). 	<p>A', B', Γ, Δ'</p>	<p>40%</p>	<p>----</p>	<p>----</p>	<p>----</p>	<p>----</p>	<p>περ. (στ)</p>

<p>λειτουργία των αναγκαίων υποδομών και διαδικασιών, καθώς και στα έξοδα πιστοποίησης των προϊόντων και των διαδικασιών διασφάλισης της ποιότητας, σε μετατροπή των μεταποιητικών των βιομηχανικών μονάδων, ώστε να γίνουν πιο ευέλικτες, σε εισαγωγή και προσαρμογή περιβαλλοντικά φιλικής τεχνολογίας στην παραγωγική διαδικασία, σε ίδρυση ή επέκταση βιομηχανικών ή βιοτεχνικών μονάδων και οικολογική αποσυρμόλγηση προϊόντων που έχουν αναλωθεί στην Ελλάδα, καθώς και σε επενδύσεις παραγωγής κοινοτικών προϊόντων, εισαγωγής κοινοτικών στην παραγωγική διαδικασία, κατασκευής του πρωτότυπου εφεύρεσης στα τέλη που καταβάλλονται για τη διεθνή κατοχύρωση της εφεύρεσης από Φυσικά ή Νομικά Πρόσωπα και στα τέλη για την ετήσια ανανέωση της διεθνούς κατοχύρωσης της εφεύρεσης για μία πενταετία.</p>								
<p>12. Επενδύσεις των επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών ποιότητας.</p>	<p>•Επιχειρήσεις (εργαστήρια) παροχής υπηρεσιών ποιότητας (νέοι ή παλαιοί φορείς).</p>	<p>Α', Β', Γ, Δ'</p>	<p>40%</p>	<p>----</p>	<p>----</p>	<p>----</p>	<p>----</p>	<p>περ. (ζ)</p>
<p>13. Επενδύσεις των δημόσιας χρήσης σταθμών αυτοκινήτων.</p>	<p>•Επιχειρήσεις εκμετάλλευσης δημόσιας χρήσεως σταθμών αυτοκινήτων, χωρητικότητας τουλάχιστον 80 θέσεων, μόνο για την ίδρυση των σταθμών αυτών (νέοι ή παλαιοί φορείς).</p>	<p>Α', Β', Γ, Δ'</p>	<p>600.000 δρχ. ανά νόμιμη θέση στάθμευσης</p>	<p>----</p>	<p>----</p>	<p>----</p>	<p>----</p>	<p>περ. (η)</p>
<p>14. Επενδύσεις ή και προγράμματα χρηματοδοτικής μίσθωσης των κέντρων κοινής επιχειρηματικής δράσης και των εταιριών διεθνούς εμπορίου.</p>	<p>•Κέντρα κοινής επιχειρηματικής δράσης που μπορούν να ιδρύνονται από 3 τουλάχιστον επιχειρήσεις του μεταποιητικού τομέα που απασχολούν η κάθε μία μέ-</p>	<p>Α', Β', Γ, Δ' Αλλοδαπή</p>	<p>30% 25%</p>	<p>30% 25%</p>	<p>30% 25%</p>	<p>----</p>	<p>----</p>	<p>περ. (θ)</p>

	<p>χρι 120 εργαζόμενους και από μία τουλάχιστον εμπορική επιχείρηση ή επιχείρηση του τμήμα μεταφορών ή λοιπών υπηρεσιών. Στο κέντρο αυτά μπορούν να συμμετέχουν Α.Ε.Ι. ή ερευνητικό κέντρο.</p> <p>• Εταιρίες Διεθνούς Εμπορίου που ιδρύονται ή λειτουργούν ως Α.Ε. υπό την προϋπόθεση ότι αποκλειστικός σκοπός τους είναι η διενέργεια οικονομικών - εμπορικών δραστηριοτήτων διεθνούς εμπορίου και το μετοχικό τους κεφάλαιο ανέρχεται σε 300.000.000 δρχ. ολοσχερώς καταβεβλημένο.</p>								
15. Επενδύσεις εμπορικών επιχειρήσεων.	<p>• Εμπορικές επιχειρήσεις με αντικείμενο εργασιών την αγορά και πώληση υλικών αγαθών.</p>	Α', Β', Γ, Δ'	----	----	----	50%	----	περ. (ι)	
16. Επενδύσεις των επιχειρήσεων εκμετάλλευσης μέσων μεταφοράς ανθρώπων και εμπορευμάτων σε απομακρυσμένες περιοχές.	<p>• Επιχειρήσεις εκμετάλλευσης μέσων μεταφοράς ανθρώπων και εμπορευμάτων, σε απομονωμένες, δυσπρόσιτες και απομακρυσμένες από τον κεντρικό κορμό της χώρας περιοχές (νέοι ή παλιοί φορείς).</p>	Α', Β', Γ, Δ'	25%	25%	----	----	----	περ. (κ)	
17. Επενδύσεις ή/και προγράμματα χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού.	<p>• Επιχειρήσεις εξόρυξης, επεξεργασίας και εν γένει αξιοποίησης βιομηχανικών ορυκτών. Επιχειρήσεις λατόμησης μαρμάρων, υπό την προϋπόθεση ότι διαθέτουν εξοπλισμό κοπής και επεξεργασίας.</p> <p>• Μεταλλευτικές επιχειρήσεις.</p>	Α', Β', Γ, Δ'	----	----	----	----	----	περ. (λ)	
18. Επενδύσεις και λοιπές δαπάνες υλοποίησης των ολοκληρωμένων πολυετών επιχειρηματικών σχεδίων, που γίνονται από παλαιούς μόνο φορείς.	<p>• Μεταποιητικές επιχειρήσεις.</p> <p>• Μεταλλευτικές επιχειρήσεις.</p> <p>• Επιχειρήσεις ανόπτυξης λογισμικού.</p>	Α', Β', Γ, Δ' Αλλοδαπή	35%	----	----	----	----	περ. (μ)	
			25%	----	----	----	----		

19. Επενδύσεις και λοιπές δαπάνες υλοποίησης των ολοκληρωμένων πολυετών επιχειρηματικών σχεδίων διάσωσης και αναδιάρθρωσης των βιομηχανικών και μεταλλευτικών επιχειρήσεων, που βρίσκονται σε ιδιαίτερα δυσμενή πορεία και γίνονται από παλαιούς μόνο φορείς.	<ul style="list-style-type: none"> •Μεταποιητικές βιομηχανικές επιχειρήσεις. •Μεταλλευτικές επιχειρήσεις. 	[1]	[1]	[1]	[1]	[1]	[1]	περ. (v)
20. Ιδιαζόντως σημαντικές για την εθνική οικονομία επενδύσεις ή/και προγράμματα χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού, ύψους άνω των 25.000.000,000 δρχ, που γίνονται είτε από νέους, είτε από παλαιούς φορείς.	<ul style="list-style-type: none"> •Μεταποιητικές βιομηχανικές επιχειρήσεις. •Τουριστικές επιχειρήσεις. 	(2)	(2)	(2)	(2)	(2)	(2)	περ. (ξ)
21. Επενδύσεις ή/και προγράμματα χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού των επιχειρήσεων που εντάσσονται στα ειδικά καθεστώτα της παρ. 1 του άρθρου 10.	•Κατηγορίες επιχειρήσεων για τις οποίες έχει εφαρμογή η παρ. 1 του άρθρου 10 του νόμου.	(3)	(3)	(3)	(3)	(3)	(3)	περ. (α)
22. Επενδύσεις ίδρυσης των μεταποιητικών, γεωργικών, κτηνοτροφικών και αλιευτικών μονάδων που γίνονται στην αλλοδαπή, ανεξάρτητα εάν αυτές γίνονται από νέους ή παλαιούς φορείς.	<ul style="list-style-type: none"> •Μεταποιητικές επιχειρήσεις όλων των κλάδων, μόνο για ίδρυση παραγωγικών μονάδων. •Γεωργικές επιχειρήσεις θερμοκηπιακού τύπου, οι κτηνοτροφικές επιχειρήσεις εσταβλισμένου ή ημιεσταβλισμένου τύπου και οι αλιευτικές επιχειρήσεις (υδροκαλλιέργειες) σύγχρονης τεχνολογίας. 	Αλλοδαπή	30%	----	----	----	----	περ. (η)
23. Επενδύσεις ή/και προγράμματα χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού, που πραγματοποιούνται είτε από παλαιούς, είτε από νέους φορείς στη ΒΙ.ΠΕ. Ε.Τ.Β.Α. στην επαρχία Λαγκαδά και το τμήμα δυτικό του ποταμού Αξιού του Νομού Θεσσαλονίκης.	•Όλες οι κατηγορίες επιχειρήσεων. (Οι ρυθμίσεις της περίπτωσης αυτής δεν εφαρμόζονται προκειμένου για τις συγκεκριμένες κατηγορίες επιχειρήσεων ή επενδύσεων ή/και προγραμμάτων χρηματοδοτικής μίσθωσης, για τις οποίες, βάσει των διατάξεων της παρ. 3	ΒΙ.ΠΕ. ΕΤΒΑ στην επαρχία Λαγκαδά και το τμήμα δυτικό του ποταμού Αξιού του Ν. Θεσ/νίκης	----	----	----	40%	15%	περ. (ρ)

	του άρθρου 5 του νόμου, παρέχονται διαφορετικού είδους ή ύψους ενισχύσεις].							
24. Επενδύσεις ή/και προγράμματα χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού.	• Ιερέες Μονές για την ανέγερση και εκσυγχρονισμό ξενώνων ή για τη μετατροπή κτιρίων τους σε ξενώνες, καθώς και για την ανέγερση, επέκταση, εκσυγχρονισμό ή μετατροπή κτιρίων τους σε χώρους κοινωνικών και πολιτιστικών λειτουργιών.	Α', Β', Γ', Δ'	30%	30%	30%			περ. (σ)
25. Επενδύσεις τεχνικών εταιριών που πραγματοποιούνται είτε από νέους, είτε από παλιούς φορείς.	• Τεχνικές εταιρίες μόνο για τον εκσυγχρονισμό τους, μέσω αντικατάστασης των μηχανημάτων τους και του λοιπού εξοπλισμού τους, πλην των μεταφορικών μέσων υλικών και προσωπικού.	Α', Β', Γ', Δ'	10%					περ. (τ)
26. Επενδύσεις μεταποιητικών επιχειρήσεων που είναι εγκατεστημένες στο Νομό Αττικής και μετεγκαθίστανται σε ΒΙΟ.ΠΑ. του ίδιου Νομού, καθώς και συμπληρωματικές επενδύσεις που πραγματοποιούνται ταυτόχρονα με τη μετεγκατάσταση στη νέα αυτή θέση.	• Μεταποιητικές επιχειρήσεις που είναι εγκατεστημένες στο Νομό Αττικής και μετεγκαθίστανται σε ΒΙΟ.ΠΑ. του ίδιου Νομού.					40%	35%	περ. (φ)
27. Επενδύσεις επιχειρήσεων που στεγάζονται σε παραδοσιακά ή διατηρητέα κτίρια και τυποποιούν παραδοσιακά προϊόντα.	• Επιχειρήσεις που στεγάζονται σε παραδοσιακά ή διατηρητέα λιθόκτιστα κτίρια ή και κτιριακά συγκροτήματα βιομηχανικού χαρακτήρα και οι οποίες παράγουν ή/και τυποποιούν τοπικά παραδοσιακά προϊόντα ή και προϊόντα προστατευόμενης ονομασίας προέλευσης (Π.Ο.Π.).	Α', Β', Γ', Δ'	40%	40%		100%	40%	περ. (χ)

(1) Στην περίπτωση αυτή, παρέχονται ενισχύσεις της επιχορήγησης και επιδότησης τόκων ή/και επιδότησης χρηματοδοτικής μίσθωσης για όλες τις περιοχές, περιλαμβανομένης και της Περιοχής Α', σε ποσοστά που καθορίζονται με την Κοινή Υπουργική Απόφαση της παρ. 2 του άρθρου 10 του νόμου, καθώς και άλλες ενισχύσεις, πλην ενισχύσεων φορολογικού χαρακτήρα, των οποίων το είδος και η έκταση καθορίζονται με την ίδια, επίσης, κοινή απόφαση, το δε συγκεκριμένο ύψος τους καθορίζεται με την κατά περίπτωση απόφαση υπογωγής του επιχειρηματικού σχεδίου διάσωσης και αναδιάρθρωσης.

(2) Στην περίπτωση αυτή, τα παρεχόμενα ποσοστά επιχορήγησης, επιδότησης τόκων φορολογικών απαλλαγών και επιδότησης χρηματοδοτικής μίσθωσης, καθορίζονται για κάθε επένδυση ή πρόγραμμα με την εκδότες εκδιδόμενη Κοινή Υπουργική Απόφαση της παρ. 3 του άρθρου 10 του νόμου.

Κεφάλαιο Γ

Η ερμηνεία του νέου Αναπτυξιακού Νόμου 2601/1998

1. Ενισχύσεις ιδιωτικών επενδύσεων για την οικονομική και περιφερειακή ανάπτυξη της χώρας

1.1 Ο σκοπός και η συμβολή των παρεχομένων ενισχύσεων.

Σύμφωνα με το άρθρο 1 του Νόμου 2601/1998, σκοπός του είναι η ανάπτυξη των ιδιωτικών επενδύσεων στην Ελλάδα και μέσω αυτών η συμβολή στην επίτευξη των στόχων της περιφερειακής ανάπτυξης, η αύξηση των θέσεων απασχόλησης και η αύξηση της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων. Ταυτόχρονα, βοηθά στην αξιοποίηση επιχειρηματικών ευκαιριών στον Ελληνικό και τον ευρύτερο διεθνή χώρο, και συμβάλει στην προστασία του περιβάλλοντος και την εξοικονόμηση ενέργειας.

1.2. Είδη παρεχόμενων ενισχύσεων

Για να πραγματοποιηθούν οι επενδύσεις, τα προγράμματα και τα επιχειρηματικά σχέδια που προβλέπουν οι διατάξεις του Νόμου παρέχονται τα ακόλουθα είδη ενισχύσεων:

Με δωρεάν παροχή από το Δημόσιο, χρηματικού ποσού, καλύπτεται τμήμα της ενισχυόμενης δαπάνης της επένδυσης που συνιστάται στην επιχορήγηση. Παράλληλα επιδοτείται τμήμα των τόκων που απορρέει από καταβαλλόμενους τόκους μεσοπρόθεσμων δανείων τετραετούς τουλάχιστον διάρκειας, που λαμβάνονται για την υλοποίηση της επένδυσης. Ακόμη, το Δημόσιο επιδοτεί τμήμα των δόσεων χρηματοδοτικής μίσθωσης που συνάπτεται για την απόκτηση καινούργιου μηχανολογικού και λοιπού εξοπλισμού.

Ένα άλλο είδος ενίσχυσης είναι η Φορολογική απαλλαγή, ενός ποσοστού ή του συνόλου της αξίας της ενίσχυσης για την επένδυση ή τη χρηματοδοτική μίσθωση εξοπλισμού του οποίου αποκτάται η χρήση. Η ενίσχυση αυτή συνιστάται στην απαλλαγή από την καταβολή φόρου εισοδήματος για την πρώτη δεκαετία από την πραγματοποίηση της επένδυσης ή του προγράμματος. Τέλος παρέχονται ειδικά κίνητρα για σημαντικές βιομηχανικές, μεταλλευτικές και τουριστικές επενδύσεις, ύψους άνω των είκοσι πέντε δις δρχ.

2. Διατήριση των επενδυτικών φορέων-Καθορισμός του είδους ενίσχυσής τους.

Για την εφαρμογή των ενισχύσεων του Νόμου, οι φορείς της επενδυτικής δραστηριότητας, κατά το άρθρο 2, διακρίνονται σε νέους και παλαιούς.

Νέοι είναι νεοϊδρυόμενες εταιρικές ή ατομικές επιχειρήσεις, καθώς και εκείνες που υποβάλλουν αίτηση για την εφαρμογή των ενισχύσεων, μέσα στην πενταετία από τη σύσταση ή την έναρξη επιτηδεύματος. Εταιρείες που προήλθαν

από μετατροπή άλλης εταιρείας ή συγχώνευσης ή απορρόφησαν άλλη εταιρία και απορροφήθηκαν από άλλη, δεν νοούνται ως νέοι φορείς, εφόσον αποτελούν παλαιό φορέα.

Παλαιοί είναι εκείνοι που υποβάλλουν αίτηση για την εφαρμογή των ενισχύσεων του Νόμου, μετά την πάροδο της πενταετίας από τη σύστασή τους ή την έναρξή τους, όταν πρόκειται για ατομικές επιχειρήσεις.

Τα είδη ενισχύσεων που παρέχονται για τις επενδύσεις ή προγράμματα χρηματοδοτικής μίσθωσης των νέων φορέων είναι, η επιχορήγηση και επιδότηση τόκων, η φορολογική απαλλαγή και επιδότηση τόκων. Ενώ για τους παλαιούς φορείς και ειδικότερα για τον καινούργιο μηχανολογικό εξοπλισμό τους παρέχονται μόνο οι ενισχύσεις της φορολογικής απαλλαγής και επιδότησης των τόκων.

Προκειμένου για τα επιχειρηματικά σχέδια των παλαιών φορέων, παρέχεται μόνο επιχορήγηση στις περιπτώσεις που εκείνα αφορούν βιομηχανικές επιχειρήσεις, επιχειρήσεις ανάπτυξης λογισμικού, μεταλλευτικές επιχειρήσεις. Ακόμη για επενδύσεις εκσυγχρονισμού ξενοδοχειακών μονάδων και τουριστικών κατασκηνώσεων που γίνονται από παλαιούς φορείς, παρέχονται όλα τα είδη ενισχύσεων. Ενώ για ίδρυση δημόσιας χρήσης σταθμών αυτοκινήτων που γίνονται από νέους ή και παλαιούς φορείς, παρέχεται μόνο επιχορήγηση ανά δημιουργούμενη θέση στάθμευσης.

3. Διαίρεση της Επικράτειας

Για να συμβάλλει αποφασιστικά ο νέος Αναπτυξιακός νόμος στην ανάπτυξη της περιφέρειας, σύμφωνα με το άρθρο 4 χώρισε την Επικράτεια σε τέσσερις περιοχές, την Α,Β,Γ,Δ περιοχή.

Οι Νόμοι Αττικής και Θεσσαλονίκης εντάσσονται στην περιοχή Α, εκτός τμημάτων τους που εντάσσονται στις περιοχές Β, Γ και Δ.

Η περιοχή Β περιλαμβάνει τη ΒΙ.ΠΕ, Ε.Τ.Β.Α., την επαρχία Λαγκαδά και το τμήμα δυτικά του ποταμού Αξιού του Νομού Θεσσαλονίκης, την επαρχία Τροιζηνίας του Νομού Αττικής, καθώς και τις Περιφέρειες του Νομού ή τα τμήματα Νομών της Επικράτειας που δεν εντάσσονται στις άλλες περιοχές.

Την περιοχή Γ αποτελούν Περιφέρειες ή Νομοί της Επικράτειας που εμφανίζουν έντονα προβλήματα ανεργίας ή και μείωσης του ενεργού πληθυσμού, εκτός των Νομών Αττικής και Θεσσαλονίκης και τμημάτων τους που εντάσσονται στην περιοχή Δ.

Με απόφαση εκτελεστικών οργάνων προσδιορίζονται οι Περιφέρειες ή Νομοί της χώρας όπου εμφανίζουν τα παραπάνω προβλήματα. Έτσι σύμφωνα με τα διαθέσιμα στατιστικά στοιχεία της ΕΣΥΕ, ο μέσος όρος ανεργίας για το χρονικό διάστημα της προηγούμενης τετραετίας, υπερβαίνει κατά μια τουλάχιστον ποσοστιαία μονάδα το μέσο όρο ανεργίας σε όλη τη χώρα για την περίοδο αυτή. Ταυτόχρονα εμφανίζει μείωση ο ενεργός πληθυσμός της χώρας.

Ακόμη στην περιοχή Γ εντάσσεται και η Ζώνη Λαυρεωτικής του Νομού Αττικής, όπως αυτή καθορίστηκε με κοινή απόφαση Υπουργών.

Τέλος η περιοχή Δ περιλαμβάνει τους Νομούς Ξάνθης, Ροδόπης και Έβρου τις ΒΙ.ΠΕ. Ε.Τ.Β.Α της Περιφέρειας Ηπείρου, τα νησιά της Ελληνικής Επικράτειας με πληθυσμό μέχρι 3.100 κατοίκους, σύμφωνα με την απογραφή του 1991, τα νησιά της Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου, τη νήσο Θάσο, το Νομό Δωδεκανήσου, εκτός της περιοχής που καθορίζεται από την Υπουργική απόφαση του γενικού πολεοδομικού σχεδίου της πόλης της Ρόδου και την παραμεθώρια ζώνη του ηπειρωτικού τμήματος της χώρας σε απόσταση 20 χλμ. Από τα σύνορα, στην οποία εντάσσονται οι Δήμοι ή οι Κοινότητες των οποίων τα διοικητικά όρια τέμνονται από τη ζώνη αυτή.

Επίσης έχουν καθοριστεί περιοχές στις οποίες προβλέπεται η ενίσχυση της επιχορήγησης σε ορισμένες κατηγορίες επενδύσεων που πραγματοποιούνται σε αυτές τις περιοχές.

4. Καθορισμός Παρεχομένων Ενισχύσεων.

4.1. Ενισχύσεις που παρέχονται στους νέους και παλαιούς φορείς.

Κατά το άρθρο 5 του Ν. 2601/1998, έχουμε επιχορήγηση των ενισχυόμενων δαπανών και επιδότηση των τόκων των μεσομακροπρόθεσμων δανείων και της χρηματοδοτικής μίσθωσης με διαφορετικά ποσοστά στις περιοχές Β, Γ και Δ, ενώ

στην περιοχή Α δεν παρέχεται επιχορήγηση και καμιά επιδότηση στους νέους φορείς.

Ακόμη πάλι με διαφορετικά ποσοστά στις περιοχές Β,Γ και Δ και χωρίς καμία παροχή στην περιοχή Α, στους νέους φορείς παρατηρείται επιδότηση των τόκων των μακροπροθέσμων επενδυτικών δανείων, φορολογική απαλλαγή επί της αξίας των δαπανών και της αξίας του καινούργιου μηχανολογικού και άλλου εξοπλισμού, του οποίου αποκτάται η χρήση με χρηματοδοτική μίσθωση από την ισχύ του νέου Αναπτυξιακού Νόμου 2601/1998.

Όσον αφορά τους παλαιούς φορείς ισχύουν τα ίδια με τους νέους, αφού και εκεί έχουμε επιδότηση των τόκων των δανείων, φορολογική απαλλαγή επί της αξίας των δαπανών και της χρηματοδοτικής μίσθωσης με διαφορετικά ποσοστά στις περιοχές Β,Γ και Α εκτός της περιοχής Α.

4.2. Εξαιρέσεις από τους γενικούς κανόνες παροχής των ενισχύσεων.

Κατά παρέκλιση των παραπάνω και πάντα σύμφωνα με το άρθρο 4 του Νόμου, παρατηρούμε μερικές εξαιρέσεις όσον αφορά το είδος των επιχειρήσεων. Έτσι για ίδρυση ή επέκταση των ξενοδοχειακών μονάδων, παρέχεται μεγαλύτερο ποσοστό ενίσχυσης στην περιοχή Δ από ότι στην περιοχή Γ, μηδαμινό στην Β και είναι εκτός η περιοχή Α. Αναλυτικότερα τα ποσοστά φαίνονται στον πίνακα που ακολουθεί.

Περιοχή	Ποσοστά επιχορήγησης	Ποσοστά επιδότησης τόκων	Ποσοστά επιδότησης χρηματοδοτικής μίσθωσης
Δ	25%	25%	25%
Γ	15%	15%	15%
Β	-	-	-

ή εναλλακτικά:

Περιοχή	Ποσοστό φορολογικής απαλλαγής	Ποσοστό επιδότησης χρηματ. μίσθωσης
Δ	60%	25%
Γ	40%	15%
Β	-	-

Για εκσυγχρονισμό ολοκληρωμένης μορφής ξενοδοχειακών μονάδων και τουριστικών κατασκηνώσεων παρέχονται ενιαία ποσοστά ενίσχυσης και στις τέσσερις περιοχές. Έτσι για επιχορήγηση, επιδότηση τόκων και επιδότηση χρηματοδοτικής μίσθωσης, το ποσοστό της ενίσχυσης ανέρχεται στο 25% ή εναλλακτικά για Φορολογική απαλλαγή στο 60% και επιδότηση τόκων στο 25%.

Ακόμη και για μετατροπή παραδοσιακών ή διατηρητέων κτιρίων σε ξενοδοχειακές μονάδες παρέχονται σε όλες τις περιοχές τα ίδια ποσοστά ενίσχυσης, δηλαδή για επιχορήγηση,

επιδότηση τόκων και χρηματοδοτική μίσθωσης, ποσοστό 40% και για φορολογική απαλλαγή 100% ενίσχυση.

Τα συνεδριακά κέντρα, χιονοδρομικά κέντρα, αξιοποίηση ιαματικών πηγών, λιμένες σκαφών αναψυχής, κέντρα θαλασσοθεραπείας, κέντρα τουρισμού υγείας και κέντρα προπονητικού-αθλητικού τουρισμού, έχουν τα ίδια ποσοστά ενίσχυσης για όλες τις περιοχές. Έτσι για επιχορήγηση, επιδότηση τόκων, επιδότηση χρηματοδοτικών μισθώσεων 35% και για φορολογική απαλλαγή 70%.

Όταν πρόκειται για αυτοτελή συνεδριακά κέντρα τα οποία δημιουργούνται εκτός ξενοδοχειακών εγκαταστάσεων καθώς και για γήπεδα γκολφ, παρέχονται σε όλες τις περιοχές τα εξής ποσοστά ενίσχυσης: για επιχορήγηση, επιδότηση τόκων και επιδότηση χρηματοδοτικής μίσθωσης 40% και η φορολογική απαλλαγή είναι 100%.

4.3 Ποσοστά ενίσχυσης για επενδύσεις ή προγράμματα χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού συγκεκριμένων επιχειρήσεων.

Για επενδύσεις ή προγράμματα χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού: Μεταποιητικών επιχειρήσεων παραγωγής νέων προϊόντων ή προϊόντων προηγμένης τεχνολογίας, επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών, επιχειρήσεων ανάπτυξης λογισμικού παρέχοντας τα ίδια ποσοστά ενίσχυσης στις περιοχές Δ και Γ μικρότερο Β και ακόμη μικρότερο στην Α. Αναλυτικότερα τα ποσοστά φαίνονται στους παρακάτω πίνακες.

Περιοχή	Ποσοστά επιχορήγησης	Ποσοστά επιδότησης τόκων	Ποσοστά επιδότησης χρηματοδοτικής μίσθωσης
Δ	40%	40%	40%
Γ	40%	40%	40%
Β	30%	30%	30%
Α	25%	25%	25%

ή εναλλακτικά

Περιοχή	Ποσοστά φορολογικής απαλλαγής	Ποσοστά επιδότησης τόκων
Δ	100%	40%
Γ	100%	40%
Β	70%	30%
Α	60%	25%

Ακόμη τα παραπάνω ποσοστά ενίσχυσης παρέχονται και στις παρακάτω επιχειρήσεις:

Επιχειρήσεις εφαρμοσμένης βιομηχανικής ενεργειακής, μεταλλευτικής, γεωργικής, δασικής, κτηνοτροφικής ιχθυοκαλλιεργητικής έρευνας και τεχνολογιών και βιομηχανικών σχεδίων. Επίσης επενδύσεις ή προγράμματα που αφορούν την προστασία του περιβάλλοντος, τον περιορισμό της ρύπανσης, την αποκατάσταση του φυσικού περιβάλλοντος και στην ανακύκλωση του ύδατος, εφόσον οι επενδύσεις ή τα προγράμματα αυτά πραγματοποιούνται από επιχειρηματικές δραστηριότητες υπαγόμενες στο καθεστώς του Νόμου

2601/1998, στις οποίες έχουμε ήδη αναφερθεί καθώς και τις επιχειρήσεις ΟΤΑ ή Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης ή Συνεταιρισμού.

Το ίδιο ισχύει και για τις επιχειρήσεις που ασχολούνται με την αξιοποίηση ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, υποκατάστατα υγρών καυσίμων ή ηλεκτρικής ενέργειας με αέρια καύσιμα, επεξεργασμένα απορριπτόμενα υλικά με την ανάκτηση απορριπτόμενης ενέργειας. Ακόμη με την ίδρυση, επέκταση και εκσυγχρονισμό εργαστηρίων εφαρμοσμένης βιομηχανικής, ενεργειακής, μεταλλευτικής, γεωργικής, κτηνοτροφικής ή ιχθυοκαλλιεργητικής έρευνας.

Αντίθετα τα ποσοστά ενίσχυσης είναι τα ίδια σε όλες τις περιοχές για επενδύσεις ή προγράμματα χρηματοδοτικής μίσθωσης για παραγωγή ηλεκτρισμού από ήπιες μορφές ενέργειας και ειδικότερα από την αιολική, την ηλιακή, την υδροηλεκτρική και τη γεωθερμική. Έτσι τα ποσοστά για επιχορήγηση επιδότηση τόκων και επιδότηση χρηματοδοτικής μίσθωσης είναι 40% και η φορολογική απαλλαγή είναι 100%.

Για τις επενδύσεις και λοιπές δαπάνες των υπαγόμενων μεταποιητικών επιχειρήσεων για να μετατραπούν σε βιομηχανικές μονάδες, ώστε να είναι πιο ευέλικτες στην εισαγωγή και προσαρμογή φιλικής τεχνολογίας στην ίδρυση ή επέκταση μονάδων, καθώς και σε επενδύσεις καινοτομικών προϊόντων παρέχεται μόνο η ενίσχυση της επιχορήγησης σε ενιαίο ποσοστό 40% για όλες τις περιοχές, ανεξάρτητα αν οι επενδύσεις και οι δαπάνες γίνονται από νέους ή παλαιούς φορείς. Το ίδιο ισχύει και για τις επενδύσεις των επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών.

Ενώ για τις επενδύσεις των δημόσιας χρήσης σταθμών αυτοκινήτων παρέχεται μόνο η ενίσχυση της επιχορήγησης που

ορίζεται στο ποσό των εξακοσίων χιλιάδων ανά νόμιμη θέση στάθμευσης για όλες τις περιοχές. Όσον αφορά τις επενδύσεις ή τα προγράμματα των κέντρων κοινής επιχειρηματικής δράσης και των εταιρειών διεθνούς εμπορίου που ασκούν τις εμπορικές τους δραστηριότητες και στο εξωτερικό, παρέχονται για όλες τις περιοχές της χώρας ποσοστό επιχορήγησης, επιδότησης τόκων χρηματοδοτικής μίσθωσης 30% ενώ για την αλλοδαπή 25% αντίστοιχα. Επίσης για επενδύσεις εμπορικών επιχειρήσεων παρέχεται η ενίσχυση της φορολογικής απαλλαγής σε όλες τις περιοχές της χώρας με ποσοστό 50%.

Ακόμη για τις επενδύσεις των επιχειρήσεων εκμετάλλευσης μέσων μεταφοράς ανθρώπων και εμπορευμάτων παρέχονται μόνο οι ενισχύσεις της επιχορήγησης κα επιδότησης τόκων σε ενιαίο ποσοστό 25%. Τα ποσοστά ενίσχυσης στις επιχειρήσεις εξόρυξης, επεξεργασίας και αξιοποίησης βιομηχανικών ορυκτών, των επιχειρήσεων λατόμευσης μαρμάρων και των μεταλλευτικών επιχειρήσεων που παρέχονται σε όλες τις περιοχές εκτός της περιοχής Α είναι: Επιχορήγηση, επιδότηση τόκων, επιδότηση χρηματοδοτικής μίσθωσης 30% και φορολογική απαλλαγή 70%. Ενώ για τις επενδύσεις και δαπάνες των μεταποιητικών, μεταλλευτικών και επιχειρήσεων ανάπτυξης λογισμικού με στόχο την υλοποίηση ολοκληρωμένων πολυετών επιχειρηματικών σχεδίων παρέχεται μόνο η ενίσχυση της επιχορήγησης σε ποσοστό 35% για όλες τις περιοχές καθώς και 25% στην αλλοδαπή.

Σε πολλές επιχειρήσεις οι οποίες βρίσκονται σε δυσμενή πορεία και γίνονται επενδύσεις για τη διάσωση και αναδιάρθρωση τους παρέχονται ενισχύσεις σε όλες της περιοχές εκτός της φορολογικής απαλλαγής σε ποσοστά που καθορίζονται με κοινή Υπουργική απόφαση. Το ίδιο γίνεται και

για τις σημαντικές για την εθνική οικονομία επενδύσεις ή προγράμματα βιομηχανικών, ή τουριστικών επιχειρήσεων άνω των είκοσι πέντε δις, αλλά εδώ έχουμε και φορολογικές απαλλαγές.

Για τις επενδύσεις ίδρυσης των μεταποιητικών, γεωργικών, κτηνοτροφικών και αλιευτικών μονάδων που γίνονται στην αλλοδαπή παρέχεται μόνο η ενίσχυση της επιχορήγησης σε ποσοστό 30%. Όσον αφορά τις επενδύσεις ή και τα προγράμματα στην επαρχία Λάγκαδά και το τμήμα δυτικά του ποταμού Αξιού του Νομού Θεσσαλονίκης, παρέχεται μόνο η ενίσχυση της φορολογικής απαλλαγής και της επιδότησης τόκων σε ποσοστό 40% και 15% αντίστοιχα.

Επίσης για τις επενδύσεις στις ιερές μονές το ποσοστό της επιχορήγησης επιδότησης τόκων και χρηματοδοτικής μίσθωσης για όλες τις περιοχές εκτός από την Α, το ποσοστό ανέρχεται στο 30%. Με 10 % παρέχεται μόνο η ενίσχυση της επιχορήγησης σε όλες τις περιοχές για επενδύσεις τεχνικών εταιρειών.

Παράλληλα για τις επενδύσεις ή προγράμματα χρηματοδοτικής μίσθωσης που πραγματοποιούνται στους νομούς Ξάνθης, Ροδόπης, Έβρου, Καβάλας και Δράμας στις μεταποιητικές επιχειρήσεις παρέχονται πέντε επιπλέον ποσοστιαίες μονάδες επιχορήγησης και επιδότησης τόκων ή και επιδότησης χρηματοδοτικής μίσθωσης. Ενώ για επιχειρήσεις που εδρεύουν στο Νομό Αττικής και μετεγκαθίστανται σε ΒΙΟ.ΠΑ του ίδιου Νομού παρέχεται η ενίσχυση της φορολογικής απαλλαγής και επιδότησης τόκων σε ποσοστό 40% και 15% αντίστοιχα. Τέλος για επιχειρήσεις που στεγάζονται σε παραδοσιακά ή διατηρητέα κτίρια ή τυποποιούν παραδοσιακά προϊόντα ή Π.Ο.Π τα ποσοστά επιχορήγησης που παρέχονται σε

όλες τις περιοχές εκτός της Α είναι για επιχορήγηση 40% επιδότηση τόκων 40% ή και φορολογική απαλλαγή 100%.

5. Προϋποθέσεις, περιορισμοί και όροι για την χορήγηση των ενισχύσεων.

Για να είναι συστηματική η εφαρμογή του νέου Αναπτυξιακού Νόμου σε όλη την Επικράτεια, απαιτούνται κάποιες προϋποθέσεις, περιορισμοί και όροι για την χορήγηση ενισχύσεων. Σύμφωνα με το άρθρο 6 του Νόμου οι επενδύσεις ή και τα προγράμματα χρηματοδοτικής μίσθωσης για να υπαχθούν στις ενισχύσεις πρέπει να υπερβαίνουν ένα ελάχιστο ποσό π.χ. για μια επιχείρηση που τυποποιεί, συσκευάζει και συντηρεί αγροτικά προϊόντα το ελάχιστο ποσό είναι τριάντα εκατομμύρια, ενώ σε άλλου είδους επιχειρήσεις είναι διαφορετικό.

Ταυτόχρονα οι παρεχόμενες ενισχύσεις πρέπει να περιορίζονται στο ποσό της επιχορήγησης και επιδότησης χωρίς να υπερβαίνουν το όριο. Έτσι π.χ. κάθε θέση μόνιμης και πλήρους απασχόλησης που δημιουργείται, δεν μπορεί να υπερβεί το όριο των δεκαπέντε εκατομμυρίων. Ακόμη οι επιχειρηματικοί φορείς που εντάσσουν επενδύσεις ή προγράμματα στο καθεστώς ενίσχυσης επιδότησης τόκων, ή χρηματοδοτικής μίσθωσης ύψους άνω των εξήντα εκατομμυρίων, υποχρεούνται το αργότερο μέχρι την εκταμίευση της πρώτης δόσης της ενίσχυσης να λειτουργούν με τη μορφή εταιρίας. Μόνο Ιερές Μονές δεν υποχρεούνται στη σύσταση εταιρίας ανεξάρτητης του ύψους της επένδυσης.

Παράλληλα απαιτείται ίδια συμμετοχή του επενδυτή στις επενδύσεις που εντάσσονται στο καθεστώς ενίσχυσης της

επιχορήγησης και επιδότησης τόκων. Υποχρεωτική εγκατάσταση των ιδρυόμενων μονάδων στις ΒΙ.ΠΕ Ε.Τ.Β.Α. και ΒΙ.ΠΕ., Β.Ε.Π.Ε., ΒΙΟ.ΠΑ., ΒΙ.ΠΑ., εκτός αν αρμόδια επιτροπή αποφασίσει αιτιολογημένα το αντίθετο. Συνάμα είναι δυνατή η αναμόρφωση του κόστους της ενίσχυσης μετά από αύξηση του επενδυτή και εφόσον έχει υλοποιηθεί το 50% της επένδυσης ή του προγράμματος. Για τον καθορισμό του ύψους της αναμόρφωσης της επένδυσης λαμβάνονται υπόψη οι ανατιμήσεις και διαφοροποιήσεις που προέκυψαν κατά τη διάρκεια της επένδυσης. Ταυτόχρονα δίνεται παράταση της προθεσμίας ολοκλήρωσης της επένδυσης ή του προγράμματος.

Σε περίπτωση όμως που για την ενίσχυση προβλέπεται και δάνειο, τότε πρέπει το δάνειο να είναι μεσομακροπρόθεσμο τετραετούς τουλάχιστον διάρκειας, να είναι τραπεζικό ή ομολογιακό, να έχει εγκριθεί από την Τράπεζα, να αποφασιστούν οι όροι της επιδότησης των τόκων και της επιδότησης χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού.

Όταν όμως δεν τηρούνται οι όροι περιορισμοί και προϋποθέσεις του Νόμου 2601/1998, η ενίσχυση ανακαλείται μετά από απόφαση της αρμόδιας επιτροπής και επιστρέφονται μερικά ή ολικά οι τυχόν καταβληθείσες δόσεις της επιχορήγησης, επιδότησης τόκων και επιδότησης χρηματοδοτικής μίσθωσης, προσαυξημένες κατά το ποσό των νόμιμων τόκων. Οι αποδείξεις καταβολής αποτελούν τίτλο για τη βεβαίωση του χρέους από την ΔΟΥ, στην οποία στέλνονται οι χρηματικοί κατάλογοι από τη βεβαιούσα αρχή. Τα παραπάνω εφαρμόζονται σε περίπτωση διαπίστωσης παραλείψεων κατά την εκτέλεση του έργου, όπου διαπιστώθηκε ότι έχουν υποβληθεί ψευδή στοιχεία ή αποσιωποήθηκαν τέτοια στοιχεία.

Ακόμη επιχειρήσεις των οποίων οι επενδύσεις, τα προγράμματα τα επιχειρηματικά σχέδια έχουν ενταχθεί στο καθεστώς επιχορήγησης και επιδότησης τόκων υποχρεούνται από την ένταξή τους στο καθεστώς και μέχρι την ολοκλήρωση και έναρξη της παραγωγικής λειτουργίας τους να υποβάλλουν εξαμηνιαία δελτία προόδου των έργων τους στην υπηρεσία που έκανε την πράξη ένταξης τους. Ενώ η αρμόδια υπηρεσία, εφόσον κρίνεται σκόπιμο μπορεί να ζητά από την επιχείρηση την προσκόμιση πρόσθετων στοιχείων σχετικά με την πρόοδο του έργου.

Τέλος, για να συμβάλει κατά το δυνατόν περισσότερο ο νέος Αναπτυξιακός Νόμος στην ανάπτυξη της περιφέρειας, ορίζονται οι αναγκαίοι όροι, περιορισμοί, παρεκλίσεις ή προϋποθέσεις από τις διατάξεις του νόμου που επιβάλλονται κάθε φορά από την Ευρωπαϊκή Ένωση για την παροχή εθνικών ενισχύσεων σε συγκεκριμένους τομείς ή κατηγορίες επένδυσης. Μπορεί να καθορίζονται διαφορετικές ή πρόσθετες διαδικασίες και δικαιολογητικά για την επιβολή και εξέταση επενδύσεων, ή προγραμμάτων για την εφαρμογή των ενισχύσεων. Ακόμη να αποκλείονται συγκεκριμένοι τομείς λόγω καθιέρωσης ή θέσπισης όρων και απαγορεύσεων από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

6. Κριτήρια υπαγωγής στο καθεστώς των ενισχύσεων της επιχορήγησης επιδότησης τόκων και της επιδότησης χρηματοδοτικής μίσθωσης.

6.1 Κριτήρια υπαγωγής για όλους τους τομείς επιχειρήσεων.

Για να βοηθήσει ο νέος Αναπτυξιακός Νόμος στην Περιφερειακή ανάπτυξη της Χώρας παρέχει κάποια είδη ενισχύσεων. Για να δοθούν όμως αυτές οι ενισχύσεις απαιτούνται κάποια κριτήρια σύμφωνα με το άρθρο 7 του Νόμου. Κατ' αρχήν εκτιμάται η βιωσιμότητα που εφαρμόζεται για τις επενδύσεις ή τα προγράμματα όλων των τομέων, με βάση τα χαρακτηριστικά του φορέα, την εμπειρία του, τη φερεγγυότητα και οικονομική του επιφάνεια, τα αποτελέσματα δραστηριοτήτων του στο παρελθόν, καθώς και την κάλυψη χρηματοδοτικών του αναγκών. Ακόμη οι προοπτικές της κερδοφόρας δραστηριότητας της επιχείρησης, που επηρεάζονται από την επένδυση ή το πρόγραμμα σε σύγκριση με την εκτίμηση προοπτικών των αγορών στον κλάδο που εντάσσεται. Καθώς και πληρότητα του σχεδιασμού της επένδυσης που οργανώνεται από την επιχείρηση που την πραγματοποιεί.

Άλλο ένα κριτήριο υπαγωγής στο καθεστώς των ενισχύσεων αναφέρεται στην προτεραιότητα υπαγωγής των βιώσιμων επενδύσεων όλων των τομέων οικονομικής δραστηριότητας με βάση τα ακόλουθα χαρακτηριστικά: Την αύξηση απασχόλησης και την δημιουργία νέων μόνιμων θέσεων εργασίας για μακρό χρονικό διάστημα. Τον βαθμό συμμετοχής στην επένδυση ή επιχειρηματικό σχέδιο και στο κεφάλαιο κίνησης. Τον δυναμισμό και την επιτυχία των δραστηριοτήτων της επιχείρησης και των εταίρων που ελέγχουν τα συμφέροντά της. Και τέλος τον αριθμό και τη σημασία των επενδυτικών ή επιχειρηματικών σχεδίων ή προγραμμάτων του φορέα που έχουν υπαχθεί στις ενισχύσεις επιχορήγησης και επιδότησης του Νόμου 1892/1990, αλλά και του νέου Αναπτυξιακού Νόμου 2601/1998.

6.2 Κριτήρια υπαγωγής για συγκεκριμένους τομείς επιχειρήσεων

Όσον αφορά τις μεταποιητικές και μεταλλευτικές επιχειρήσεις τα κριτήρια που εφαρμόζονται, αναφέρονται στην προοπτική δυναμικής ανάπτυξης του κλάδου όπου πραγματοποιείται η επένδυση ή το πρόγραμμα. Στον χαρακτηρισμό των προϊόντων που θα παραχθούν ως νέα ή εξαιρετικά προηγμένης τεχνολογίας ή την παραγωγή ηλεκτρισμού από ήπιες μορφές ενέργειας. Στην ανταγωνιστικότητα των προϊόντων που πρόκειται να παραχθούν σε διεθνές επίπεδο. Στην συμβολή και εξοικονόμηση ενέργειας, την προστασία του περιβάλλοντος και τη μείωση της ρύπανσης. Στην μετεγκατάσταση μονάδων από την περιοχή Α ή μετεγκατάσταση από άλλες περιοχές, εφόσον γίνεται για περιβαλλοντικούς λόγους. Στο βαθμό συμμετοχής των πρώτων και βοηθητικών υλών στο βιομηχανικό κόστος παραγωγής ανά μονάδα προϊόντος. Στην πραγματοποίηση της επένδυσης από συνενούμενες μικρομεσαίες μεταποιητικές επιχειρήσεις. Τέλος στη συμβολή της επένδυσης στη δημιουργία και απασχόληση άλλων επιχειρήσεων, αναλόγως με το βαθμό, από την εγχώρια αγορά εισροών της ως προς τις συνολικές εισροές που απαιτούνται για της λειτουργία της.

Ενώ για επενδύσεις σε επιχειρήσεις στον πρωτογενή τομέα εκτιμάται η κατάταξη της επένδυσης ως δραστηριότητα υψηλής, μέσης ή χαμηλής προτεραιότητας, σύμφωνα με τη γεωργική πολιτική της χώρας, καθώς (όπως και στις μεταποιητικές επιχειρήσεις) και η συμβολή στην εξοικονόμηση ενέργειας, στην προστασία περιβάλλοντος, στη μείωση της

ρύπανσης και στη μετεγκατάσταση μονάδων εφόσον επιβάλλεται.

Ακόμη για επενδύσεις ή προγράμματα χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού τουριστικών επιχειρήσεων, τα κριτήρια υπαγωγής στο καθεστώς των ενισχύσεων αφορούν: Το επίπεδο υπηρεσιών που προσφέρουν ιδρυόμενες ή επεκτεινόμενες ή εκσυγχρονισμένες ξενοδοχειακές μονάδες (τάξη, αστέρια) και τουριστικές οργανωμένες κατασκηνώσεις. Την αναβάθμιση σε ανώτερη τάξη, προκειμένου για εκσυγχρονισμό των παραπάνω επιχειρήσεων. Τη δημιουργία εγκαταστάσεων ειδικών μορφών τουρισμού. Την μετατροπή παραδοσιακών ή διατηρητέων κτιρίων ή οικιών σε ξενοδοχειακές μονάδες καθώς και τη συμβολή στην προστασία του περιβάλλοντος και τη μείωση της ρύπανσης. Και τη δυνατότητα λειτουργίας της μονάδας πέραν της τουριστικής περιόδου της ευρύτερης περιοχής.

Τέλος για να υπαχθούν στο καθεστώς των ενισχύσεων επιχειρήσεις του τομέα παροχής υπηρεσιών, πάντα σύμφωνα με το άρθρο 7 του Νόμου 2601/1998 απαιτούνται: Υπηρεσίες εξαιρετικά προηγμένης τεχνολογίας. Ανάπτυξη λογισμικού, ανάπτυξη τεχνολογικών και βιομηχανικών σχεδίων και εργαστήρια εφαρμοσμένης έρευνας. Κέντρα κοινής επιχειρησιακής δράσης και εταιρίας Διεθνούς Εμπορίου. Μεταφορά και αποθήκευση υγρών καυσίμων και υγραερίων σε νησιωτικές περιοχές. Επίσης απαιτούνται κέντρα αποθεραπείας και αποκατάστασης και στέγες αυτόνομης διαβίωσης για άτομα με ειδικές ανάγκες.

Πρέπει να σημειωθεί ότι σκοπός των παραπάνω κριτηρίων είναι να βοηθήσουν στην όσο το δυνατόν καλύτερη περιφερειακή ανάπτυξη της χώρας. Έτσι για να αποδώσουν σωστά καθορίζονται με Υπουργικές αποφάσεις, τα στοιχεία

αξιολόγησης αυτών, η λειτουργία, η βαθμολόγηση και κάθε λεπτομέρεια για τον τρόπο εφαρμογής τους. Επιπρόσθετα καθορίζεται το κριτήριο δυναμισμού της επιχείρησης, στην παρούσα κατάστασή της, ο ολοκληρωμένος χαρακτήρας του επιχειρηματικού σχεδίου, η αλληλουχία των προβλεπόμενων ενεργειών και η εφικτότητα της υλοποίησης των στόχων. Και τέλος καθορίζεται ο τρόπος εφαρμογής των κριτηρίων για την υπαγωγή των επιχειρηματικών σχεδίων διαβίωσης βιομηχανικών και μεταλλευτικών επιχειρήσεων στο καθεστώς ενίσχυσης της επιχορήγησης.

7. Αρμοδιότητες και διαδικασίες εφαρμογής των ενισχύσεων.

7.1 Προϋποθέσεις για την υποβολή αιτήσεων υπαγωγής στο καθεστώς ενίσχυσης.

Απαραίτητη προϋπόθεση για να ενταχθεί μια επιχείρηση στο καθεστώς ενίσχυσης της επιδότησης τόκων, χρηματοδοτικής μίσθωσης και επιχορήγησης είναι η υποβολή αίτησης. Σύμφωνα με το άρθρο 8 του νόμου 2601/1998 οι αιτήσεις υποβάλλονται από 1 Ιανουαρίου μέχρι και 15 Σεπτεμβρίου στις αρμόδιες Υπηρεσίες, όπου και εξετάζονται. Αιτήσεις που δεν συνοδεύονται από τα απαιτούμενα δικαιολογητικά και στοιχεία, δεν αποτελούν αίτηση υπαγωγής, δεν εξετάζονται και δεν τίθενται στο αρχείο της αρμόδιας υπηρεσίας.

Σύμφωνα με τις ρυθμίσεις του άρθρου, απαγορεύεται η υποβολή σε διαφορετικές Υπηρεσίες περισσότερων της μιας αιτήσεως που αφορούν την ίδια παραγωγική μονάδα, ή επενδυτικά σχέδια ίδια με πιθανές διαφοροποιήσεις στο κόστος

των επενδυτικών έργων. Σε τέτοια περίπτωση οι αιτήσεις θεωρούνται άκυρες και δεν εξετάζονται. Στόχος αυτής της διάταξης είναι να αποκλειστούν οι περιπτώσεις επενδυτών όπου προσπαθούν να διασφαλίσουν περισσότερες ευκαιρίες έγκρισης της επένδυσής τους.

Ακόμη υποχρεούνται οι Υπηρεσίες και οι φορείς εφαρμογής του νόμου, αμέσως μετά τη λήξη της εκάστοτε περιόδου υποβολής αιτήσεων υπαγωγής να αποστέλλουν στις λοιπές Υπηρεσίες και φορείς κατάλογο των υποβληθεισών αιτήσεων όπου αναφέρονται: η ακριβής επωνυμία της επιχείρησης ή τα ονόματα των αιτούντων σε περίπτωση ατομικής επιχείρησης ή σύσταση εταιρίας. Ο τόπος εγκατάστασης της μονάδας. Η γενική αλλά ακριβής περιγραφή του προγράμματος και παραγωγική διαδικασία στην οποία αυτό αφορά το κόστος του προγράμματος και η καταγραφή των επενδυτικών έργων. Κατόπιν η κάθε Υπηρεσία ή φορέας προχωρεί στη διασταύρωση αυτών σε σχέση με τις υποβληθείσες σ' αυτήν αιτήσεις. Τέλος γίνεται πάλι αλληλοενημέρωση των Υπηρεσιών και φορέων, αμέσως μετά τη λήξη των διαδικασιών εξέτασης-υπαγωγής κάθε περιόδου.

7.2 Η αξιολόγηση των αιτήσεων υπαγωγής

Η αξιολόγηση των επενδύσεων ή των προγραμμάτων χρηματοδοτικής μίσθωσης γίνεται από την κατά περίπτωση αρμόδια υπηρεσία ή τον EOMMEX. Εξετάζοντας ως προς τη βιωσιμότητά τους και αν κριθούν βιώσιμα βαθμολογούνται με βάση κριτήρια που έχουμε ήδη αναφέρει. Επίσης εάν έχουν συγκεντρώσει το ποσοστό του συνόλου των βαθμών που

ορίζεται και το διατιθέμενο για το έτος ποσό της επιχορήγησης και επιδότησης εγκρίνονται για υπαγωγή στις διατάξεις του νόμου.

Εάν αντιθέτως δεν κριθούν βιώσιμες απορρίπτονται. Ενώ ακολουθεί δεύτερη φάση αξιολόγησης κατά την οποία βαθμολογούνται με κοινά κριτήρια καθώς και με πρόσθετα ειδικά κριτήρια που ορίζονται. Στη συνέχεια κατατάσσονται σε ενιαίο πίνακα, σύμφωνα με το ποσοστό του συνόλου των βαθμών, του τομέα τους, που έχουν συγκεντρώσει με πρόταξη εκείνων που συγκεντρώνουν το μεγαλύτερο ποσοστό. Εγκρίνονται δε για υπαγωγή οι επενδύσεις που προτάσσονται στην κατάταξη ενώ εκείνες που έχουν καταταγεί σε χαμηλότερη θέση απορρίπτονται.

Ακόμη σε περίπτωση που τα επιχειρηματικά σχέδια μιας επιχείρησης κριθούν βιώσιμα, ακολουθεί δεύτερη φάση αξιολόγησης, κατά την οποία τα σχέδια ομαδοποιούνται σε δύο τομείς, μεταποιητικό και υπηρεσιών, ομαδοποιούνται με βάση κοινά κριτήρια και εν συνεχεία κατατάσσονται με το σύνολο των βαθμών που έχουν συγκεντρώσει. Τέλος η αξιολόγηση των επιχειρηματικών σχεδίων ή επενδύσεων μπορεί να ανατίθεται σε δύο αξιολογητές αναγνωρισμένου κύρους. Ο κάθε αξιολογητής υποβάλλει ολοκληρωμένη μελέτη αξιολόγησης όπου καθορίζονται: οι διαδικασίες ανάθεσης ο ανώτατος αριθμός αυτών οι προθεσμίες παράδοσης της μελέτης, τα κριτήρια επιλογής, τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις των αξιολογητών καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια.

7.3 Ετήσιος προγραμματισμός του ύψους των εγκρινόμενων επιχορηγήσεων και επιδοτήσεων χρηματοδοτικής μίσθωσης.

Με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και με στόχο να επιτευχθεί μια ισοροπία στην περιφερειακή ανάπτυξη της χώρας, καθορίζεται το συνολικό ποσό των επιχορηγήσεων και επιδοτήσεων που εγκρίνονται ετησίως για επενδύσεις ή προγράμματα και επιχειρηματικά σχέδια διάσωσης και αναδιάρθρωσης. Επίσης γίνεται η κατανομή του ποσού στις περιοχές βάση κριτηρίων και με ανάλογες αποφάσεις μπορεί να γίνει αναπροσαρμογή του ποσού κατά τη διάρκεια του έτους.

Ειδικά για το έτος 1998 οι προηγούμενες αποφάσεις εκδόθηκαν μέσα σε τριάντα μέρες από την ισχύ του νόμου. Ενώ αιτήματα για υπαγωγή επενδύσεων που απερρίφθησαν δεν μπορούν να επαναεξετασθούν. Εννοείται όμως ότι οι επενδύσεις μπορούν να ξαναυποβληθούν σε επόμενες περιόδους αιτήσεων. Σ' αυτή την περίπτωση όμως οι επενδυτές πρέπει να γνωρίζουν ότι οι επενδυτικές δαπάνες που τυχόν έγιναν στο διάστημα μεταξύ της ημερομηνίας υποβολής της αποριφθίσας αίτησης και της νέας δεν μπορούν να επιχορηγηθούν.

Σημαντική καινοτομία του Νόμου 2601/1998 είναι η μη επανεξέταση απρριφθεισών αιτήσεων επενδύσεων, αλλά και αιτημάτων για τροποποίηση εγκριτικών αποφάσεων. Έτσι αιτήματα επενδύσεων που απορρίφθηκαν κατά την μία εξεταστική περίοδο δεν μπορεί να υποβληθούν ξανά σε επόμενη περίοδο. Μπορούν όμως να υποβληθούν εκ του μηδενός, γιατί σ' αυτή την περίπτωση δεν υπάρχει επανεξέταση αλλά πρόκειται για καινούργια αίτηση. Έτσι πληρώνεται κάθε φορά το παράβολο που προβλέπεται και χρόνος έναρξης θεωρείται η ημερομηνία της καινούργιας αίτησης. Όσον αφορά τις δαπάνες

που έχει πραγματοποιήσει η επιχείρηση από την πρώτη αίτηση, δεν θα συμπεριληφθούν στο κόστος της επένδυσης, ούτε στην ίδια συμμετοχή του επενδυτή και επομένως δεν επιχορηγούνται.

7.4 Γνωμοδοτικές επιτροπές

Για να είναι δυνατή και εύκολη η εφαρμογή του νέου Αναπτυξιακού νόμου σε όλη την Επικράτεια έχουν συσταθεί στις αρμόδιες Υπηρεσίες ένας αριθμός γνωμοδοτικών επιτροπών. Συγκεκριμένα στο Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας έχει συσταθεί μια Κεντρική και μια Ειδική Γνωμοδοτική επιτροπή. Στο Υπουργείο Ανάπτυξης μια Ειδική Γνωμοδοτική Επιτροπή, μια Γνωμοδοτική Επιτροπή εμπειρογνομόνων. Ακόμη συστήνεται στον Ε.Ο.Μ.Μ.Ε.Χ. γνωμοδοτική Επιτροπή καθώς και περιφερειακές γνωμοδοτικές επιτροπές στην έδρα κάθε περιφέρειας.

Οι πιο πάνω καθοριζόμενες γνωμοδοτικές επιτροπές, γνωμοδοτούν για αιτήματα τροποποίησης αποφάσεων υπαγωγής, ολοκλήρωσης και πιστοποίησης έναρξης παραγωγικής λειτουργίας, μεταβίβαση επιχειρήσεων ή μετοχών ή εταιρικών μεριδίων καθώς και για ανάκλαση αποφάσεων υπαγωγής και επιστροφής ενισχύσεων. Επίσης γνωμοδοτούν για προγράμματα ή επενδύσεις που έχουν υπαχθεί στο Ν. 1892/1990, εφόσον αυτά είναι αρμοδιότητες των κατά περίπτωση αντίστοιχων υπηρεσιών ή φορέων του Ν. 2601/1998. Και επενδύσεις που έχουν υπαχθεί σε προγενέστερους Αναπτυξιακούς Νόμους εφόσον οι σχετικοί φάκελοι αυτών είναι της αρμοδιότητας των αντίστοιχων υπηρεσιών ή φορέων που τηρούνται σ' αυτούς.

7.5 Παρακολούθηση και Έλεγχος

Για να αποτελέσουν οι επενδύσεις και τα προγράμματα χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού τον κορμό για την ανάπτυξη της περιφέρειας, απαιτείται παρακολούθηση και έλεγχος των ενισχύσεων αυτών. Η παρακολούθηση γίνεται από τις αρμόδιες υπηρεσίες, όπου παρακολουθείται ο ρυθμός και το αποτέλεσμα της επένδυσης, ο δε έλεγχος από όργανα ελέγχου του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας, όπου ελέγχεται η ποιότητα της επένδυσης ή του προγράμματος.

Ο έλεγχος γίνεται με βάση τους όρους και προϋποθέσεις Αναπτυξιακών Νόμων, τις αποφάσεις ή συμβάσεις υπαγωγής στους Νόμους αυτούς. Έτσι συνιστώνται ειδικά όργανα ελέγχου με αρμοδιότητα τον επανέλεγχο επενδύσεων ή προγραμμάτων που έχουν υπαχθεί στις διατάξεις του νέου Αναπτυξιακού Νόμου αλλά και προηγούμενων αυτού από οποιαδήποτε υπηρεσία ή φορέα.

Ταυτόχρονα οι αρμόδιες υπηρεσίες και γνωμοδοτικές επιτροπές ελέγχουν τα στοιχεία αξίας των μηχανημάτων και εξοπλισμού. Έτσι έχουμε έναν έλεγχο τιμών, αφού ζητούν από τον επενδυτή, τον προμηθευτή ή τρίτους, στοιχεία και πληροφορίες για εξακρίβωση της αξίας αυτών. Ενώ για τον έλεγχο παγίων στοιχείων χρησιμοποιούνται κάθε είδους αποδεικτικά στοιχεία, όπως κοστολόγηση κτηρίων από το Τεχνικό Επιμελητήριο για να ληφθεί υπόψη το είδος των συγκεκριμένων κατασκευών. Σε περιπτώσεις που παρατηρείται υπερτιμολόγηση του κόστους της επένδυσης από τον επενδυτή, η αίτηση υπαγωγής απορρίπτεται.

7.6 Διαδικασίες για την ένταξη επενδύσεων στο καθεστώς ενισχύσεων φορολογικής απαλλαγής και επιδότησης τόκων.

Όπως έχουμε ήδη αναφέρει απαραίτητη προϋπόθεση, σύμφωνα με το άρθρο 8 του νόμου, για να ενταχθεί μια επιχείρηση στο καθεστώς ενισχύσεων της φορολογικής απαλλαγής και επιδότησης τόκων, είναι μια αίτηση. Η αίτηση υποβάλλεται στις αρμόδιες υπηρεσίες το χρονικό διάστημα που έχει οριστεί.

Η αίτηση ένταξης στο καθεστώς της φορολογικής απαλλαγής και επιδότησης τόκων μπορεί να υποβληθεί και μετά την έναρξη πραγματοποίησης της επένδυσης. Αυτή περιλαμβάνει το καταστατικό του φορέα, τους ισολογισμούς τριών τελευταίων χρήσεων, συνοπτική περιγραφή της επένδυσης και των στόχων που επιτυγχάνονται μ' αυτή, προσφορές προμηθευτών για τον εξοπλισμό, το σχετικό έγγραφο για την έγκριση δανείου, καθώς και κάθε στοιχείο που είναι απαραίτητο για τον καθορισμό του είδους της επένδυσης. Επίσης καθορίζεται και η διάρκεια υλοποίησης της επένδυσης. Τέλος η ένταξη γίνεται μετά από έλεγχο σχετικό με την κατηγορία της επιχειρηματικής δραστηριότητας, το είδος της επένδυσης, το δάνειο, την τήρηση προϋποθέσεων περιορισμών και όρων του άρθρου 6 του Νόμου 2601/1998.

Ακόμη γίνεται επιτόπιος έλεγχος, ολοκλήρωσης και πιστοποίησης έναρξης παραγωγικής λειτουργίας για τυχόν υπερτιμολογήσεις του κόστους της επένδυσης, από τη χρηματοδοτούσα τράπεζα. Επίσης πρέπει να διαπιστωθεί ότι έχει προσληφθεί αριθμός μισθωτών εργαζομένων ίσος

τουλάχιστον με το 50% των θέσεων που καθορίστηκαν με την απόφαση υπαγωγής, έχουν πραγματοποιηθεί αγορές Α υλών σε ποσότητες ικανές να διασφαλίσουν ένα ελάχιστο απόθεμα ασφαλείας και έχουν αρχίσει να πραγματοποιούνται πωλήσεις των παραγόμενων προϊόντων. Όλα τα παραπάνω διαπιστώνονται από τα δικαιολογητικά που υποβάλλονται, αλλά και από τα πρόσθετα βιβλία που υποχρεούνται να εμφανίσουν οι επιχειρήσεις.

8 Η καταβολή των ενισχύσεων

8.1 Γενικά στοιχεία περί καταβολής των ενισχύσεων

Η προβλεπόμενη ετήσια οικονομική δαπάνη για την καταβολή ενισχύσεων, σύμφωνα με το άρθρο 9 του νόμου 2601/1998, εγγράφεται στον προϋπολογισμό των Δημοσίων έργων. Οι επιχορηγήσεις και οι επιδοτήσεις που κάθε φορά καταβάλλονται, απαλλάσσονται από κάθε φόρο, τέλος χαρτοσήμου ή δικαίωμα και όποια άλλη επιβάρυνση είναι σε όφελος του Δημοσίου ή Τρίτου.

Το ποσό της επιχορήγησης καταβάλλεται από το Δημόσιο και πραγματοποιείται σε δόσεις, ανάλογα με την πρόοδο των εργασιών της επένδυσης. Συνάμα διαπιστώνεται αν η επένδυση προχωρεί με τους όρους και τις προϋποθέσεις της απόφασης υπαγωγής. Αν διαπιστωθεί το αντίθετο, αναστέλλεται η πληρωμή των δόσεων, ανακαλείται η απόφαση υπαγωγής και αποφασίζεται μερική ή ολική επιστροφή του ποσού της επιχορήγησης ή επιδότησης που καταβλήθηκε, συν το ποσό των νόμιμων τόκων.

Η επιχορήγηση καταβάλλεται απευθείας στον επενδυτή και δεν επιτρέπεται η εκχώρησή της σε τρίτους. Κατ' εξαίρεση είναι δυνατή η εκχώρηση της επιχορήγησης σε τράπεζες οι οποίες παρέχουν βραχυπρόθεσμα δάνεια ισόποσα της επιχορήγησης και χρησιμοποιούνται για την υλοποίηση της επένδυσης. Σε αυτές τις περιπτώσεις η καταβολή γίνεται απευθείας στην τράπεζα που υπογράφηκε η σύμβαση της εκχώρησης, εφόσον αναλήφθηκε ισόποσο τμήμα του βραχυπρόθεσμου δανείου με τμήμα της καταβαλλόμενης επιχορήγησης. Τέλος, σε περίπτωση που η επιχορήγηση και επιδότηση εγκριθούν από τον EOMMEX, η καταβολή γίνεται από αυτόν το φορέα ο οποίος αντλεί κεφάλαια από λογαριασμούς που δημιουργούνται στο ονομά του.

8.2 Η καταβολή της επιχορήγησης για τις επενδύσεις και τα επιχειρηματικά σχέδια.

Απαραίτητη προϋπόθεση για την έναρξη της επιχορήγησης του Δημοσίου για κάποια επένδυση, είναι να καταβληθεί και δαπανηθεί η ίδια συμμετοχή του επενδυτή σε ποσοστό 50% και το 25% της συμμετοχής της χρηματοδοτούσας Τράπεζας. Σε περίπτωση που για την πραγματοποίηση της επένδυσης δεν υπάρχει δανεισμός, η εκταμίευση γίνεται σύμφωνα με τα παρακάτω, δηλ. Αφού καταβληθεί και δαπανηθεί η ίδια συμμετοχή του επενδυτή σε ποσοστό 50% και 25% του υπολοίπου, πέραν της ελάχιστης ίδιας συμμετοχής, ποσού κατά περιοχή.

Για να ελέγχεται η επένδυση και ο ρυθμός ολοκλήρωσής της η επιχορήγηση δεν καταβάλλεται εξ' ολοκλήρου, αλλά

διανέμεται σε τρία τμήματα. Στο πρώτο τμήμα καταβάλλεται το 60% του ποσού κατά τη διάρκεια υλοποίησης της επένδυσης σε δύο δόσεις. Αυτές καθορίζονται έτσι ώστε παράλληλα να διαπανηθεί το υπόλοιπο της ίδιας συμμετοχής και του δανείου. Τμήμα της επιχορήγησης ίσο με το 20% καταβάλλεται αφού πιστοποιηθεί η ολοκλήρωση της επένδυσης, η απόφαση ολοκλήρωσής της, καθώς και η εγκατάσταση εξοπλισμού σε περίπτωση χρηματοδοτικής μίσθωσης. Τέλος το υπόλοιπο 20% καταβάλλεται εφόσον πιστοποιηθεί η απόφαση για την έναρξη της παραγωγικής λειτουργίας της επένδυσης, σε αντίθετη περίπτωση η έναρξη επιτρέπεται να γίνει το αργότερο εντός του έτους από την έκδοση της απόφασης ολοκλήρωσης της επένδυσης. Συνάμα πιστοποιείται και από επιτόπιο έλεγχο σύμφωνα με το άρθρο 8.

Σε ότι αφορά τα επιχειρηματικά σχέδια επιχορήγησης, αυτή καταβάλλεται με βάση τις ετήσιες δαπάνες που προβλέπουν τα σχέδια. Το 80% της επιχορήγησης καταβάλλεται κατά τη διάρκεια υλοποίησης του σχεδίου και το 20% με την έκδοση της απόφασης ολοκλήρωσής του. Οι όροι και η διαδικασία καταβολής ορίζονται με απόφαση των αρμοδίων οργάνων.

Ενώ για παροχή ενισχύσεων σε επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών ποιότητας η επιχορήγηση καταβάλλεται σε δύο ισόποσες δόσεις. Η πρώτη δόση καταβάλλεται αφού πιστοποιηθεί ότι ο επενδυτής προχωρά στην πραγματοποίηση της επένδυσης σύμφωνα με τις προϋποθέσεις της απόφασης υπαγωγής και έχει δαπανήσει το 60% της ίδιας συμμετοχής και το 60% του τυχόν δανείου. Η δεύτερη δόση καταβάλλεται αφού ολοκληρωθεί η επένδυση και γίνει έναρξη της παραγωγικής διαδικασίας.

Πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι κάθε επιχείρηση εισπράτει ποσά επιχορήγησης που αντιχοιχούν σε πάγια στοιχεία, τα οποία εμφανίζονται με τη μορφή αποθεματικού στα λογιστικά βιβλία της επιχείρησης. Ενώ τα ποσά της επιχορήγησης του Δημοσίου, που αντιστοιχούν σε λειτουργικές δαπάνες ή έξοδα, μειώνουν το ποσό των δαπανών ή εξόδων που αφαιρούνται από τα ακαθάριστα έσοδα της επιχείρησης για να υπολογιστούν τα καθαρά κέρδη που φορολογούνται.

8.3 Καταβολή επιδότησης χρηματοδοτικής μίσθωσης

Όταν μια επιχείρηση υπαχθεί στο καθεστώς ενίσχυσης της χρηματοδοτικής μίσθωσης, τότε η ενίσχυση καταβάλλεται εφόσον ο μισθωμένος εξοπλισμός έχει εγκατασταθεί στη μονάδα και έχει αρχίσει η παραγωγική λειτουργία του. Σε περίπτωση όμως που η απόκτηση εξοπλισμού χρηματοδοτικής μίσθωσης συνδυάζεται με επένδυση επιχορήγησης και επιδότησης τόκων, τότε η καταβολή της επιδότησης γίνεται αφού έχει αρχίσει η παραγωγική λειτουργία της επένδυσης.

Παράλληλα η επιδότηση καταβάλλεται σε δόσεις, αφού πληρωθούν οι δόσεις του μισθώματος από την επιχείρηση, οι οποίες υπολογίζονται επί του τμήματος της αξίας κτήσεως του εξοπλισμού. Σε περίπτωση όμως που η σύμβαση της χρηματοδοτικής μίσθωσης προβλέπει καταβολή των δόσεων σε διαστήματα μικρότερα του τριμήνου, η καταβολή της επιδότησης γίνεται ανά τρίμηνο.

Τέλος τα ποσά των δόσεων της επιδότησης χρηματοδοτικής μίσθωσης που εισπράτει κάθε επιχείρηση μειώνουν τις δαπάνες της μίσθωσης που αφαιρούνται από τα

ακαθάριστα έσοδα, για να υπλογιστούν τα καθαρά κέρδη που φορολογούνται.

9. Ειδικά καθεστώτα

9.1 Ειδικά καθεστώτα ενίσχυσης

Σύμφωνα με το άρθρο 10 του νέου Αναπτυξιακού Νόμου στα πλαίσια ισόρροπης περιφερειακής ανάπτυξης με απόφαση των αρμοδίων Υπουργών είναι δυνατόν να εκδίδονται Προεδρικά Διατάγματα. Με τα Προεδρικά Διατάγματα θεσπίζονται ειδικά καθεστώτα ενίσχυσης των Περιφερειών της χώρας η τμημάτων τους ή ορισμένων κατηγοριών επιχειρήσεων ιδιάζουσας σημασίας για την οικονομική ανάπτυξη της χώρας. Για την έκδοση κάθε Προεδρικού Διατάγματος πρέπει να προηγηθεί η εκπόνηση ειδικής μελέτης σκοπιμότητας μέσω της οποίας να τεκμηριώνονται τα παραπάνω.

Ταυτόχρονα με τα Προεδρικά αυτά Διατάγματα, καθορίζεται η διάρκεια του καθεστώτος ενίσχυσης, οι υπηρεσίες ή φορείς στους οποίους υποβάλλονται οι αιτήσεις υπαγωγής καθώς και οι προθεσμίες υποβολής των αιτήσεων αυτών. Επίσης καθορίζεται το ποσό των επιχορηγήσεων και επιδοτήσεων χρηματοδοτικής μίσθωσης που εγκρίνονται συνολικά στα πλαίσια του καθεστώτος ενίσχυσης για όλα τη διάρκειά του, αλλά και η κατανομή του ποσού αυτού κατά υπηρεσία ή φορέα εφαρμογής και κατά χρονική περίοδο υποβολής των αιτήσεων. Ακόμη καθορίζονται το ποσοστό της ίδιας συμμετοχής, τα ποσοστά επιχορήγησης επιδότησης τόκων, επιδότησης

χρηματοδοτικής μίσθωσης, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

Παράλληλα με το κάθε Προεδρικό Διάταγμα είναι δυνατό να καθορίζονται πρόσθετα ειδικά κριτήρια επιλεξιμότητας-υπαγωγής. Επίσης καθορίζονται η βαθμολόγηση, η λειτουργία και ο τρόπος εφαρμογής των κοινών κριτηρίων καθώς και των τυχόν ειδικών πρόσθετων κριτηρίων. Αυτά τα κριτήρια υπαγωγής εφαρμόζονται αυτοτελώς για τις επενδύσεις ή προγράμματα που εντάσσονται στο ειδικό καθεστώς ενίσχυσης που θεσπίζονται με κάθε Προεδρικό Διάταγμα. Τέλος για να γίνει γνωστό στο ευρύ κοινό το περιεχόμενο κάθε Προεδρικού Διατάγματος δημοσιεύεται σε δύο ημερήσιες πολιτικές και οικονομικές εφημερίδες με πανελλήνια κυκλοφορία.

9.2 Επιχειρηματικά σχέδια διάσωσης και αναδιάρθρωσης

Επιχειρηματικό σχέδιο διάσωσης και αναδιάρθρωσης μπορούν να υποβάλλουν μεταποιητικές ή μεταλλευτικές επιχειρήσεις παλαιών φορέων που απασχολούν τουλάχιστον 150 άτομα και βρίσκονται σε ιδιαίτερα δυσμενή πορεία. Το σχέδιο αυτό μπορεί να είναι πολυετές και να περιλαμβάνει τον τεχνολογικό, διοικητικό, οργανωτικό και επιχειρησιακό εκσυγχρονισμό, την εξυγίανση και ανάπτυξη κα ενδεχομένως τις απαραίτητες ενέργειες κατάρτισης των εργαζομένων. Επίσης καθορίζονται οι προϋποθέσεις και όροι που πρέπει να συντρέχουν στην επιχείρηση, ώστε αντί να θεωρείται ότι βρίσκεται σε ιδιαίτερη δυσμενή πορεία, προκειμένου να εξεταστεί και να υπαχθεί στις ενισχύσεις του επιχειρηματικού σχεδίου διάσωσης.

Με ανάλογη απόφαση καθορίζονται τα ποσοστά των ενισχύσεων επιχορήγησης και επιδότησης, καθώς και τα πρόσθετα είδη ενισχύσεων και η έκτασή τους που παρέχονται στα επιχειρηματικά σχέδια διάσωσης και αναδιάρθρωσης. Επίσης τα πρόσθετα απαιτούμενα δικαιολογητικά που συνοδεύουν την αίτηση υπαγωγής.

Τα κριτήρια υπαγωγής, τα στοιχεία αξιολόγησης, η λειτουργία και ο τρόπος εφαρμογής αυτών για την υπαγωγή των επιχειρηματικών σχεδίων όπως έχουμε δει καθορίζονται στο άρθρο 4 του νόμου.

Ακόμη υπάγονται στις διατάξεις του παρόντος νόμου βιομηχανικές, μεταλλευτικές και τουριστικές επενδύσεις ή προγράμματα ύψους τουλάχιστον 25 δις δρχ., με σημαντική επίπτωση στη διεθνή ανταγωνιστικότητα της χώρα και στην απασχόληση. Αφού δημιουργούν τουλάχιστον τριακόσιες θέσεις μόνιμης απασχόλησης, εκ των οποίων ένας αριθμός δύναται να δημιουργείται σε δορυφορικές επιχειρήσεις, σαν άμεσο αποτέλεσμα της προτεινόμενης επένδυσης.

Συνάμα ορίζονται οι αναγκαίες παρεκκλίσεις από τις ρυθμίσεις του νόμου που αφορούν στην ίδια συμμετοχή, στη διαδικασία παροχής ενισχύσεων, στα ποσοστά και το ύψος της επιχορήγησης, στα ποσοστά και τη διάρκεια της επιχορήγησης, στο ύψος του επιδοτούμενου δανείου, στα ποσοστά επιδότησης της χρηματοδοτικής μίσθωσης, στη φορολογική απαλλαγή, στις προϋποθέσεις μεταβίβασης των μετοχών της επιχείρησης, καθώς και στη δυνατότητα συμμετοχής στην επένδυση δημοσίων επιχειρήσεων.

Τέλος ορίζονται οι διευκολύνσεις και τα προνόμια που παρέχονται στις επιχειρήσεις που πραγματοποιούν τις παραπάνω επενδύσεις. Επίσης μπορεί να καθορίζεται η κατασκευή

δημοσίων έργων, υποδομής με δημόσια δαπάνη προς διευκόλυνση της γενικότερης λειτουργίας της μονάδας.

10. Υποχρεώσεις ενισχυμένων επιχειρήσεων - Κυρώσεις

Η κάθε επιχείρηση μετά την απόφαση υπαγωγής της στο καθεστώς των ενισχύσεων, αναλαμβάνει κάποιες υποχρεώσεις, ενώ σε περίπτωση μη συμμόρφωσης της στο νέο καθεστώς δέχεται τις ανάλογες κυρώσεις. Έτσι, κατά το άρθρο 11 του Νόμου 2601/1998, σε περίπτωση εγκατάλειψης της επένδυσης κατά το στάδιο υλοποίησής της, για την οποία έχει εκπνεύσει η προθεσμία ολοκλήρωσης, χωρίς να υποβληθεί αίτηση για παράταση, η απόφαση υπαγωγής δεν αναγνωρίζεται και η επιχορήγηση απαιτείται στο σύνολό της.

Επίσης είναι δυνατόν να υπάρξει έγκριση διετούς παράτασης χωρίς να έχει υποβληθεί αίτηση για διενέργεια ελέγχου ολοκλήρωσης, για λόγους ανωτέρας βίας. Τότε η αρμόδια υπηρεσία αμέσως μετά τη λήξη της προθεσμίας, με έγγραφο της υπενθυμίζει στο φορέα αν έχει τη δυνατότητα να υποβάλει το σχετικό αίτημα παράτασης. Με το ίδιο έγγραφο θέτει προθεσμία δέκα πέντε ημερών από τη λήξη της προθεσμίας, μέσα στην οποία υποχρεούται να υποβάλλει αίτημα για διενέργεια ελέγχου ολοκλήρωσής της επένδυσης. Όταν όμως ο φορέας δεν προβεί σε καμιά από τις παραπάνω πράξεις, η απόφαση υπαγωγής θεωρείται άκυρη και η επιχορήγηση απαιτητή στο σύνολό της.

Το ίδιο θα συμβεί και σε περίπτωση που νέοι φορείς, κατά τη διάρκεια υλοποίησης των επενδύσεων ή προγραμμάτων τους και αφού παρέλθει μια πενταετία από την έναρξη

παραγωγικής λειτουργίας, συγχωνευθούν ή απορροφηθούν από άλλη εταιρία ή ατομική επιχείρηση (παλαιό φορέα). Ακόμη και αν απορροφήσουν άλλη εταιρία ή ατομική επιχείρηση ή κλάδο αυτής που αποτελεί παλαιό φορέα ή αποσπασθεί από αυτές κλάδος που έχει ενισχυθεί και ενσωματωθεί σε παλαιό φορέα.

Οι ίδιες κυρώσεις ισχύουν και όταν επιχείρηση δεν αποκτά την κυριότητα του μισθωμένου εξοπλισμού με τη λήξη της σύμβασης μίσθωσης ή μετά την απόκτηση κυριότητας μεταβιβάσει τον εξοπλισμό. Ανάλογο ισχύει και σε περίπτωση διακοπής της σύμβασης και επιστροφής του εξοπλισμού στην εταιρία χρηματοδοτικής μίσθωσης, μέχρι να συμπληρωθεί η πενταετία. Οι κυρώσεις όμως δεν εφαρμόζονται όταν αντικατασταθεί ο εξοπλισμός από άλλον ίσης αξίας και ίδιου είδους και γνωστοποιηθεί στην αρμόδια υπηρεσία μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα αφού υποβληθούν τα σχετικά στοιχεία.

Ακόμη η απόφαση υπαγωγής θεωρείται άκυρη και η καταβληθείσα επιχορήγηση απαιτητή στο σύνολό της, όταν για οποιονδήποτε λόγο επιχείρηση, μεταβιβάσει πάγια περιουσιακά στοιχεία που έχουν επιχορηγηθεί και επιδοτηθεί. Όταν όμως τα πάγια αντικατασταθούν από άλλα ίδιου είδους και αξίας αφού γνωστοποιηθεί με τα σχετικά στοιχεία η αντικατάσταση στην αρμόδια υπηρεσία δεν εφαρμόζονται οι παραπάνω ρυθμίσεις. Συνάμα επιχείρηση, μετά από έγκριση αρμοδίου μπορεί να εκμισθώσει μέρος των παγίων περιουσιακών της στοιχείων που έχουν ενισχυθεί. Όταν όμως γίνει κάτι τέτοιο χωρίς την έγκριση αρμοδίου τότε το σύνολο της ενίσχυσης καθίσταται απαραίτητο. Το ίδιο θα συμβεί και αν διαπιστωθεί παύση της παραγωγικής λειτουργίας της επένδυσης ή του εξοπλισμού που αποκτήθηκε με χρηματοδοτική μίσθωση, επιδοτήθηκε και επιχορηγήθηκε.

Οι παραπάνω ρυθμίσεις δεν εφαρμόζονται όταν υπάρξει παύση της παραγωγικής λειτουργίας λόγω μερικής ή ολικής καταστροφής τους από πυρκαγιά, πλημμύρα ή άλλα φυσικά φαινόμενα. Ακόμη από την έκδοση της απόφασης υπαγωγής της επένδυσης και μέχρι συμπλήρωσεως πενταετίας από την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης για έναρξη παραγωγικής λειτουργίας, το σύνολο των μετοχών ή εταιρικών μεριδίων των φορέων δεσμευτικής ως προς τη μεταβίβασής του, στους στις περιπτώσεις: νεοιδρευόμενων εταιριών που συστήνονται ή έχουν ήδη συσταθεί και υφιστάμενων εταιριών που ασκούν άλλες δραστηριότητες.

Επίσης επίσπευση πλειστηριασμού ή κάθε μορφής εκκαθάρισης επιχείρησης θεωρείται άκυρη πριν από την συμπλήρωση δεκαετίας από την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης ολοκλήρωσης της επένδυσης. Παράλληλα κάθε επιχείρηση είναι υποχρεωμένη να διατηρεί τον αριθμό των δημιουργημένων νέων νόμιμων θέσεων απασχόλησης, όπως προβλέπονται στην απόφαση υπαγωγής για χρονικό διάστημα μιας πενταετίας. Και είναι υποχρεωμένη να υποβάλλει στην αρμόδια υπηρεσία, κατάσταση του απασχοληθέντος προσωπικού της στο προηγούμενο εξάμηνο. Ενώ σε περίπτωση που διαπιστωθεί μείωση των δημιουργούμενων νέων μόνιμων θέσεων απασχόλησης, η ληφθείσα επιχορήγηση επιστρέφεται.

Είναι δυνατόν ακόμη και να διαλυθεί μια εταιρία ή ατομική επιχείρηση λόγω θανάτου του επιχειρηματία ή μέλους της εταιρίας. Στην περίπτωση αυτή όλα τα αποθεματικά των αφορολόγητων εκπτώσεων που σχηματίστηκαν, προσθέτονται στα καθαρά κέρδη της επιχείρησης και θα φορολογηθούν κατά την διαχειριστική χρήση που έγινε η διάλυση. Τέλος η επιστροφή των επιχορηγήσεων, επιδοτήσεων τόκων και

επιδοτήσεων χρηματοδοτικής μίσθωσης γίνεται με τη διαδικασία είσπραξης δημοσίων εσόδων, τα δε επιστρεφόμενα ποσά προσαυξάνονται κατά το ποσό των νόμιμων τόκων από την εκάστοτε καταβολή της.

11. Συμπεράσματα

Με βάση τα όσα αναφέραμε μπορούμε να πούμε ότι ο Νέος Αναπτυξιακός Νόμος 2601/1998, φιλοδοξεί να ωθήσει τις υφιστάμενες βιομηχανικές επιχειρήσεις να αναβαθμίσουν τις υποδομές τους, αφού δίνει σημαντικά κίνητρα, διαφοροποιημένα από αυτά του προηγούμενου Ν. 1892/1990, για νέες επενδύσεις ιδιαίτερα στη μεταποίηση και τον τουρισμό.

Με το νόμο αυτό παρέχονται ενισχύσεις διαφόρων ειδών επενδύσεων με συγκεκριμένους στόχους και με βάση τον επενδυτικό τους φορέα. Παράλληλα για να κατανεμηθούν οι ενισχύσεις ομοιόμορφα και ανάλογα με τις ανάγκες κάθε περιοχής, χωρίστηκε η επικράτεια σε τέσσερις περιοχές. Οι επιχειρήσεις για να υπαχθούν στα καθεστάτα ενίσχυσης πρέπει να συμμορφώνονται με τους όρους, περιορισμούς και προϋποθέσεις που ορίζονται.

Ακόμη η κάθε επιχείρηση εξετάζεται με βάση ειδικά κριτήρια που αφορούν τον τομέα της για να αποφανθεί αν μπορεί να υπαχθεί στο καθεστώς των ενισχύσεων. Ταυτόχρονα η υποβολή αίτησης από κάθε επιχείρηση πρέπει να τηρεί τις προϋποθέσεις και όρους που ορίζονται από τις αρμόδιες Υπηρεσίες. Κατόπιν γίνεται η αξιολόγηση της αίτησης, για να διαπιστωθεί αν όντως η επιχείρηση δικαιούται να ενταχθεί στο καθεστώς ενίσχυσης.

Επίσης γίνεται ετήσιος προγραμματισμός του ύψους των εγκρινόμενων επιχορηγήσεων και επιδοτήσεων, ώστε το συνολικό ποσό των ενισχύσεων να είναι μέσα σε λογικά πλαίσια και σύμφωνα με τις τοπικές ανάγκες. Παράλληλα παρακολουθούνται και ελέγχονται οι επιχειρήσεις που εντάχθηκαν στο καθεστώς ενίσχυσης της φορολογικής απαλλαγής με τις ανάλογες διαδικασίες. Καθορίζονται ειδικά καθεστώτα ενίσχυσης, επιχειρηματικά σχέδια διάσωσης και αναδιάρθρωσης των επιχειρήσεων καθώς οι υποχρεώσεις αυτών και οι ανάλογες κυρώσεις.

Μετά από όλα αυτά, μπορούμε να επισημάνουμε ότι η λογική αλλά κυρίως η πρακτική εφαρμογή του Νέου Αναπτυξιακού Νόμου πρόκειται να διαμορφώσει το επενδυτικό τοπίο για την επόμενη δεκαετία. Αν σκεφτούμε ότι μέσα σ' αυτή τη δεκαετία η χώρα μας θα ενταχθεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η σημασία αυτού του νόμου, για την ευρύτερη ανάπτυξή της είναι μεγάλη.

Βιβλιογραφία

- . Τοπική Ανάπτυξη ANTONIO VASQUEZ BARQUERO, εκδόσεις Παπαζήση, Αθήνα 1991.
- . Περιφερειακή Ανάπτυξη και Τοπική Αυτοδιοίκηση, Κων/νος Γ. Αθανασόπουλος, Τόμος Β' Γ' έκδοση, Αθήνα 1995 και Τόμος Α' Γ' έκδοση, Αθήνα 1996.
- . Θεσμικό πλαίσιο περιφερειακής ανάπτυξης, Κων/νος Γ. Αθανασόπουλος, Τόμος Α περίοδος 1952-1992, Β' έκδοση, Αθήνα 1992.
- . Ο Νέος Αναπτυξιακός Νόμος 2601/1998, Ανάλυση και Ερμηνεία, Ευθύμιος Χ.Αναγνώστου, 1998-1999 IPIROTIKI PUBLICATIONS